

List učenika OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Lipin pučkoškolac

Školska godina 2002./2003. broj 7 godina VII.

Predstavljamo PŠ Dubovec
Projekt Slanji potok
5. susret GLOBE škola

<http://osmggs.skole.hinet.hr>

SADRŽAJ

1. 5. Susret GLOBE škola	3
2. GLOBE mjerjenja ove zime	6
3. Ekologija	6
4. Kritičko oko	7
5. Gostovanja u školi	10
6. Škola u gostima	13
7. Maturalac	14
8. Predstavljamo PŠ Dubovec	16
9. Natjecanja	18
10. Projekt Slani potok	20
11. Anketu koliko voliš	22
12. Literarno-likovne stranice	24
13. Knjižnica	33
14. Zabavno-poučne stranice	34
15. Horoskop, psiho-test	36
16. Moda i glazba	37
17. Upoznajmo Ameriku	38

Dragi naši čitatelji,

Evo, nakon jednogodišnje pauze opet je pred vama Lipin pučkoškolac.

Zbog organizacijskih problema lanjski broj, koji je pripremila učiteljica Suzana Lacković, nije bio objavljen. No, radovi koji su prikupljeni objavljuju se u ovom broju. Tamo gdje ispred broja razreda vidite oznaku #, znajte da je to prošlogodišnji rad. Naravno, zbog mnoštva svježih informacija i radova nismo u mogućnosti objaviti sve prošlogodišnje, nego smo napravili izbor.

U nastajanju ovog broja puno nam je pomogla učiteljica Michaela Jamnický, koja je mijenjala našu učiteljicu Vesnu Jakopović dok se nije vratila. Ovim putem joj zahvaljujemo. Svakako treba naglasiti kako je za izgled ovog broja našeg lista zaslужna grupa naprednih informatičara koji su kreirali prijelom lista.

A što ćete naći u ovom broju? Svega pomalo. Popratili smo najvažniji događaj u navedenom razdoblju – susret GLOBE škola, sva zbivanja u školi i oko škole, tu je i naša stalna rubrika Predstavljamo naše područne škole – u ovom broju to je PŠ Dubovec. 2003. godina proglašena je godinom voda, a naši Globovci su se tom prigodom okitili nagradom za svoj rad. Osim toga, pronađite svoj literarni ili likovni rad, riješite križaljke i rebuse, pronađite modni ili kakav drugi savjet.

Pročitajte Lipin pučkoškolac, najbolji list na kugli zemaljskoj i u sva tri okolna sela!!!

Uredništvo

IMPRESUM

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica
Šk. god. 2002./2003., lipanj 2003.
broj 7, godina izlaženja VII.

Adresa uredništva:
OŠ Matije Gupca
Ulica M. Gupca 2
49245 Gornja Stubica
tel.: 049/289-541
fax: 049/289-164
e-mail: osmggs@skole.hinet.hr

Nakladnik:
OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:
Željko Popović, ravnatelj

Odgovorna urednica:
Ines Krušelj-Vidas, prof.

Uredništvo:
Martina Goluban, 8.a
Anica Šenjug, 8.a
Vesna Jakopović, prof.

Novinari:
Petra Benko, 5.a, Doroteja Dremptić, 5.b, Maja Španec,
5.b, Marina Pelesk, 5.c, Božica Bekina, 6.c, Marija
Boltek, 6.c, Doroteja Lisak, 6.c, Nikolins Salar, 6.c, Petra
Blagec, 6.c, Andreja Pelesk, 6.c, Mirjana Šobak, 6.c,
Ivana Moštak, 6.c, Anita Bosec, 7.c, Anamarija Kirin, 7.c,
Ana Novina, 8.a, Tanja Bekina, 8.c

Unos teksta i prijelom:
Informatičari i Drago Tadić, prof.

Grafičko oblikovanje:
Marko Dinjar, 6.a, Luka Lukina, 6.a, Marko Smetko, 7.a,
Tomislav Lisak, 7.a, Ivan Cinčić, 8.a, Danijel Dijanić,
8.a, Neven Lukina, 8.a, Josip Pasanec, 8.a

Likovni radovi na prednjoj stranici:
Marko Slivar, #5.b, Katarina Klanjčić, #1.a

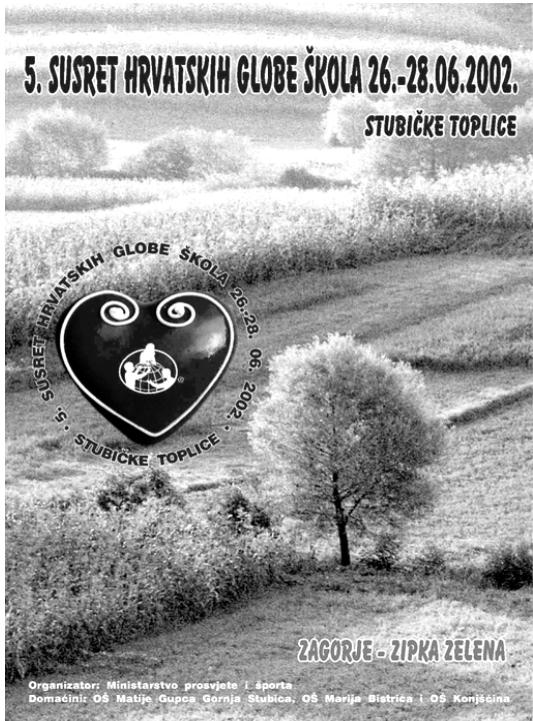
Fotografije:
FOTO grupa, Drago Frajtag, učitelj

Tisk:
Službeni glasnik d.o.o., Krapina

Naklada:
300 komada

Cijena:
10 kn

5. susret hrvatskih GLOBE škola u Stubičkim Toplicama

Organizator: Ministarstvo prosvjete i športa RH
Domaćini susreta: OŠ Matije Gupca Gornja Stubica, OŠ Marija Bistrica, OŠ Konjščina
GLOBE-globalno učenje i promatranje za dobrobit okoliša.
Program se bavi mjerenjem temperature zraka, naoblake, temperature vode i promatranjem prirodnih promjena.

Prvi dan susreta – srijeda, 26. lipnja 2003.

Gosti iz cijele Hrvatske stigli su oko 13 sati u hotel Matija Gubec u Stubičkim Toplicama gdje su se smjestili, prijavili i postavljali postere. Škole su programe svojih GLOBE sekcija prezentirale putem postera u predvorju hotela. U 14 sati počeo je prigodan program dobrodošlice. Gostima su se obratili ravnatelji škola domaćina: Željko Popović, Vesna Brlek i Nado Antonina. Sudionike je pozdravio pomoćnik ministra Josip Milat. U programu kojeg su osmislile učiteljice Božena Lacković i Marina Pakelj sudjelovali su zbor, tamburaši i folkloraši. Nakon programa uslijedio je domijenak i razgledavanje postera, te prijave za natjecanje.

Detalj s otvorenja

Drugi dan susreta – četvrtak, 27. lipnja 2002.

U 8. 30 započelo je kompjutersko prezentiranje rada škola, na kojem su ukratko digitalnim putem predstavljeni radovi, projekti i dosadašnji uspjesi škola sudionika. Učenici i učitelji mogli su glasati za najuspješniji projekt. Nakon ručka slijedilo

je orientacijsko natjecanje u Gornjoj Stubici (od starta učenici moraju pronaći što prije kontrolne točke, odgovoriti na pitanja i doći do cilja). Učenici i učitelji sudionici imali su kratki predah kod dvorca Oršić, pa su svi zajedno prije večere krenuli u posjet kulturno povijesnim spomenicima Marije Bistrice.

Treći dan susreta – petak, 28. lipnja 2002.

U 8. 30 počela je GLOBE igra "Spasimo Zemlju" uz rekreaciju na bazenima. Sudionici su imali vremena za odmor, a u 12 je održana završnica i podjela nagrada. Svi su sudionici bili zadovoljni organizacijom susreta, pa čak i domaćini. Sve su pohvalnice i nagrade podijeljene. Ostalo je samo sjećanje na međusobno druženje i isčekivanje idućeg GLOBE susreta.

Martina Goluban, #7. a

Potpis škola i sudionika

Br. OSNOVNE ŠKOLE

1. OŠ A. Mihanović Osijek
2. OŠ Dr. A. Mohorovičić, Matulji
3. OŠ M.J. Zagorka Zagreb
4. OŠ Belica Belica
5. OŠ M. Bistrica M. Bistrica
6. OŠ J. Habdelića Velika Gorica
7. OŠ Draganići Draganići
8. OŠ Konjščina Konjščina
9. OŠ Popovača Popovača
10. OŠ Privlaka Privlaka
11. OŠ R.K.Jeretov Opatija
12. OŠ Murterski škoji Murter
13. OŠ Hugo Badalić Slavonski Brod
14. OŠ prof.F.V.Šignjar Virje
15. OŠ M. Lovraka Veliki Grđevac
16. OŠ I.G. Kovačić Slavonski Brod
17. IV. OŠ Bjelovar Bjelovar
18. OŠ P. Zrinski Čabar
19. OŠ M. Gupca Gornja Stubica
20. OŠ Sveti Matej Viškovo
21. OŠ N. Tesle Zagreb
22. OŠ Petra Krešimira IV. Šibenik
23. OŠ Tisno
24. OŠ Antun Nemčić Gostovinski, Koprivnica

Br. SREDNJE ŠKOLE

1. Gimnazija P. Preradović Virovitica
2. Kemija i geološka tehnička škola, Zagreb
3. Pomorska škola Split
4. Srednja škola Novska
5. Srednja škola Pregrada
6. Tehnička škola Daruvar
7. Tehnološko kemija škola Karlovac
8. Medicinska škola Varaždin
9. Srednja škola M. Blažine Labin
10. Gimnazija M. Mesić Slavonski Brod
11. II. gimnazija Zagreb
12. HTUŠ Zadar
13. Šumarska i drvodjelska škola Karlovac
14. Škola za medicinske sestre Vrapče Zagreb

Geodetska tehnička škola Zagreb

Ekipa tehničke potpore

GLOBE ZBIVANJA

RazGovoRi sa StudioNiCima

Dijana Garašić, državni koordinator za program GLOBE i viša savjetnica u Zavodu za unapređenje školstva.

Koja su Vaša zaduženja ovdje?

Ovdje sam predsjednica državnog povjerenstva za provedbu i organizaciju 5. susreta hrvatskih GLOBE škola i odmah naglašavam da sam iznimno zadovoljna ovim susretom, da smo imali silnu pomoć škola domaćina, da su nam gospodin Popović i svi njegovi ljudi bili fantastičan oslonac, da je stubički kraj prekrasan. Dakle, kako smo zadovoljni što su sudionici osim ovog redovitog programa susreta imali priliku upoznati kulturno-povijesne znamenitosti stubičkog kraja i što nam je hotel Matija Gubec pružio sav mogući komoditet. Mnogi su ljudi s kojima sam razgovarala rekli da im se čini da je i u tom pogledu ovaj susret najuspješniji dosad.

Vaš osvrt na dosadašnji rad GLOBE projekta i vizije za budućnost.

orientacijsko natjecanje

Apsolutno se primjećuje napredak, prvi godina, kada smo se počeli susretati oko GLOBE programa, projekti su bili prilično
Sudionici upoznaju Gornju Stubicu

skromni, početnički. Sada vidimo da ima fantastičnih stvari, divnih ideja, da su učenici i nastavnici oduševljeno sve to pratili i mislim da je to vrijedilo. Naravno da nije GLOBE jedini i isključivi razlog napretka, nego je to opći trend u školama, no mi smo sigurni da i GLOBE tome pridonosi.

Zlatan Soldo, GLOBE voditelj

Koja je vaša funkcija u svemu ovome?

Pa, mi smo došli k tehnička podrška, donijeli smo računala,

printere i ostalo. Ispisivali smo priznanja, zahvalnice i ostale papire. Vodili smo računa o tome da rezultati sa svih ovih natjecanja budu na vrijeme, poslali smo e-mail s rezultatima HTV-u. Donijeli smo školski projekt i osigurali da se sve ove digitalizirane prezentacije vide i čuju.

Od koje godine sudjelujete u GLOBE programu?

Jedan sam od prva tri GLOBE voditelja. Dijana, Zoran i ja išli smo u Prag na 1. internacionalni tečaj 1995. Moja škola je prva poslala GLOBE podatke u bazu u Coloradu.

Vaši dojmovi s ovog 5. susreta?

Moram priznati ovo je dosad najorganiziraniji susret. Svi smo na okupu, sve se događa na jednom mjestu, a i mi kao podrška imali smo najpristojnije uvjete rada pa nam nije bilo teško napraviti sav posao koji smo imali. Domaćini su jako susretljivi i još jednom svima iskrena zahvala.

Kako je protekla organizacija?

Arnina Rod, učiteljica škole domaćina Sve je proteklo u najboljem redu. Gosti su bili zadovoljni, čak prezadovoljni. Dobivali smo samo pohvale. Djeca su toliko zadovoljna da bi najradije ostala još par dana.

Božena Lacković, učiteljica škole domaćina

Budući da smo mi, mislim na našu školu, najbliže, normalno je da smo najviše posla oko organizacije napravili. Dobili smo pohvalu za najbolje organiziranu orientacijsku stazu u ovih 5 godina.

Sanja Sviben, učenica OŠ Matije Gupca

Sudjelovala si na jednom projektu, reci nam nešto o tome i kako ti se sviđa na ovakvim susretima!

Na susretima je super, atmosfera je jako opuštena. Naš projekt

Neki sudionici su svoj rad prezentirali na plakatima

nosi naslov Slani potok. Mi smo ispitivali fizikalno-kemijska svojstva vode Slanog potoka te smo zaključili da je voda vrlo kvalitetna, ali se ne može iskoristiti u lokalnom vodovodu jer je slana.

Kako je vaš projekt prihvaćen?

Profesorica je od komisije čula da su svi njime bili oduševljeni i dobili smo nekoliko pohvala, a sad, vidjet ćemo.

DOJMOVI:

OŠ Antun Mihanović, Osijek

Mirna Čulo: Jako je lijepo. Uživamo, odmaramo se, a sve to dok učimo.

Monika Čajko: Meni se tu jako sviđa zato što je zanimljivo. Igramo se i učimo i kako zanimljivo je bilo orientacijsko natjecanje. dobro je organizirano i sve je onako kako treba biti.

Anja Dragičević: Isto mi se jako sviđa zato što je sve u

Gornjostubičanci preuzimaju nagradu

prirodi. Možemo se zabavljati, a sve to kroz učenje.

Jadranka Radovančić (njihova voditeljica): Prekrasna je organizacija svega. Mislim da je to jedan od rijetkih skupova gdje se može nešto naučiti, vidjeti, ali isto tako ima dovoljno zabave, druženja i svega onoga što djeca trebaju.

OŠ Rikard Katalinić Jeretov, Opatija

Andrea Idžaković: Mislim da je jako dobro organizirano.

Rekreacijsko natjecanje

Jako nam je super. Prvi put sam na ovakvima susretima.

Ana Petrović: Meni se sviđa, pogotovo ova igra na vodi. Šteta da nema više ovakvih susreta i da tako kratko traju.

Ana Šajn: Nikad nisam bila na ovakvom natjecanju. Super ste to organizirali, svi su jako dobri i ljubazni i nemam riječi.

OŠ Nikola Tesla

Mirna Jakšić: Prošle sam godine također bila na susretu GLOBE škola, dok moji prijatelji nisu. Međutim, ove godine je sve puno bolje organizirano, prošle smo godine bili smješteni u nekoj rupi....

Najuspješniji prikazani GLOBE projekti

Srednja škola M. Blažine, Labin:

Kakav zrak udišemo, kakvo nas tlo hrani?

Hotelijersko turistička i ugostiteljska škola, Zadar:

Zadar – grad ugodnih ljeta i blagih Zima

Škola za medicinske sestre Vrapče, Zagreb:

Vrijeme i zdravlje 2

Šumarska i drvodjeljska škola, Karlovac:

Utjecaj sušnih perioda na debljinski prirast hrasta kitnjaka

Gimnazija M. Mesića, Slavonski Brod:

Prijenos topoline u tlo

OŠ A. Mihanovića, Osijek:

Upoznajmo bolje svoju rijeku

OŠ N. Tesle, Zagreb:

Fotosinteza i otopljeni kisik

OŠ R. K. Jeretova, Opatija:

Mala vodena staništa na širem području Opatije

OŠ Draganići, Draganići:

Klima Europe

OŠ M. Gupca, Gornja Stubica:

Analiza vode slanog potoka

Najuspješnije prezentacije rada GLOBE škola (po ocjeni samih sudionika)

OŠ I. G. Kovačić, Sl. Brod

OŠ N. Tesla, Zagreb

Šumarska i drvodjeljska škola, Karlovac

II. gimnazija, Zagreb

Tehnička škola Daruvar

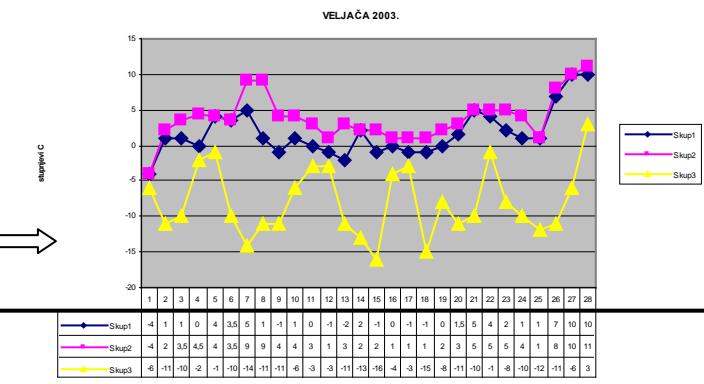
GLOBE VIJESTI

Ova zima (2002./2003.) je bila najhladnija i najsnežnija zima od kako mi vršimo Globe mjerjenja, dakle od 1996. godine. Bilo je tako hladno da nismo vjerovali da će ikada doći proljeće. Ali, ono je ipak, na naše veliko veselje, došlo.

Mislim da će izmjereni podaci reći više od svih riječi. Najniža izmjerena temperatura u tom razdoblju (01.12.2002.-28.02.2003.) iznosila je -20°C, a izmjerena je 13.01.2003. U ta tri mjeseca 59 dana je jutarnja temperatura bila niža od 0°C (čak 30 dana uzastopno). Najhladniji mjesec je bio veljača s prosječnom temperaturom od -2°C, a prosječna minimalna je iznosila -8°C!!! Samo je jutro 28.02. osvanulo sa temperaturom iznad 0°C. Snijega je isto bilo «kao u priči». Padao je 20 dana, a na tlu se zadržao 60 dana. Najviša izmjerena visina snijega iznosila je 50 cm.

grafikon za veljaču

	Trenutačna temp. u °C	Maksimalna temp. u °C	Minimalna temp. u °C	Srednja mj. temp. u °C
PROSINAC	3,4	5,7	0,5	3,1
SIJEČANJ	1,6	4,0	-5,7	-0,8
VELJAČA	1,75	3,8	-8	-2,0

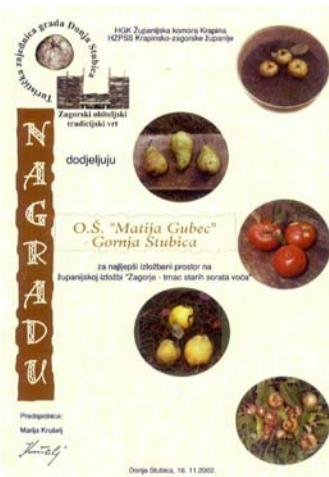
A ovo je naša ekipa:

-jutarnja smjena: Antonija Siben, Maja Drempetić, Ivan Pavlović, Helena Smrček i učiteljice Božena Lacković, Olga Tursan, Ines Krušelj -Vidas

- popodnevna smjena: Marta Glogač, Manuela Hrenek i učiteljica Snježana Glogač

Naše učenice preuzimaju **nagradu** – mamke za štetočine. Najzanimljivije nam je bilo vidjeti kako se **ekološki štitni voćnjak**.

Treba samo napraviti ovakve jednostavne **kućice za korisne kukce** i oni sve za nas obave!

nagrada za sudjelovanje na izložbi starih sorata voća

Za opću uređenost i uređenost školskog okoliša našu je školu Turistička zajednica nagradila **ZELENIM CVIJETOM SA BRONČANIM ZNAKOM**.

Evo našeg štanda!

Ekološka zaštita voćnjaka

osnovne škole. Naša škola je prije dvije godine u školskom voćnjaku zasadila nekoliko sadnica starih sorata voća, ali one još nemaju plod pa su učenici za stand naše škole plodove donijeli od kuće. Sakupili smo tridesetak različitih sorata voća (jabuke, kruške, mušmule). Nagradu za uspješno uređenje štanda podijelili smo s Područnom školom iz Stubičkih Toplica – dobili smo mamke za štetočine u voćnjaku. Izložba je organizirana kako bi se očuvale stare sorte voća i kako bi se naglasio značaj zdrave prehrane u životu budućih naraštaja.

P. Benko, 5.a

Fašni k

Svake godine fašnik slavimo 41 dan prije Uskrsa. Tog dana učenici se maskiraju i tako idu u školu. Poslije škole održava se priredba i biraju se naj maske. Uvijek je tada veselo. Čim dođu kući učenici maskirani, kreću po selima. Dobri ljudi ih

daruju: jajima, novcem, krafnama i slatkišem. Dolaskom u kuću, djeca pjevaju i plešu. Nakon završena plesa recitira se Repica: «Velika bu repa zrasla, a uvuleki klin, gospođa draga peneze sim.» Pred večer svi izmučeni, okupe se i podijele sve što su dobili. Navečer na trgu se spaljuje Fašnik i svi se provesele. Dan nakon Fašnika slavimo Pepelnicu. Na Pepelniku se ide u crkvu, a velečasni kršćanima na čelu označi križić uzimajući malo pepela i govoriti: «Sjeti se čovječe, da si prah i da ćeš se u prah vratiti.» Od Pepelnice pa do Uskrsa ljudi se odreku nekog jela ili pića. Jedan od starih običaja za Pepelnicu je da žena i muž idu po selu i sa gušćim perom počiste dimnjak.

Taj se običaj više ne održava, ali lijepo ga se prisjetiti.

Ivana Moštak 6.c,
Božica Bekina
6.c,
Nikolina Salar
6.c, Tanja Bekina
8.c.

INTERLIBER

U petak 16.11.2002. nešto prije 8h ja i naša knjižničarka Ines krenule smo u Zagreb. Sigurno se pitate zašto? Evo ovako, u sklopu Mjeseca hrvatske knjige trebalo je pročitati tri knjige: »Prsti puni mora» Igora Lepčina, »Svašta u mojoj glavi» Mire Galvana i »Tajna zmajeva vrta» Hrvoja Kovačevića i zatim ispuniti kviz. I uz malo truda i malo više sreće možda ste baš vi izvučeni. Meni je sreća bila naklonjena. Naime ja, naša knjižničarka Ines, Vedran iz Pustodola u Donjoj Stubici i njihova knjižničarka Danica, nakon jednosatne vožnje stigli smo do Zagrebačkog velesajma. Malo smo čekali, a zatim površno razgledali Interliber izložbu knjiga. Nakon toga smo gledali predstavu »Pavao i njegov glavao», a poslije nje Igor Lepčin je izvukao dobitnika glavne nagrade. Mikroskop i Leksikon prirode otisli su u Vukovar. Poslije toga Danica i Ines pošle su u kupnju knjiga za svoju škole, koja je potrajala. Već smo bili umorni pa smo pošli kući. Ali naravno mi smo velike face pa

Lipin pučkoškolac 7

nas je gospođa Ines odvezla kući, dostava pred kuću, baš super.

Anica Šenjug 8.a

«PiKiCe» U ŠKOLI

Jednog dana (29.10.2002) posjetile su nas naše «stare frendice»-doktorica dječje medicine i med. sestra. Pozvale su nas. Korak po korak, kvaka dolje i hrabro naprijed. Pikica! Pec! Pec! Auuu! Gotovo! Cijeli dan smo visjeli po hodnicima isplaženih jezika. No nas, učenike 6.c «pičice» su spasile od brojnih ispita (npr. matke, prirode, hrvatskog...) Pikice su od tog dana kod nas bile dobro došle!

Nikolina Šagud i Doroteja Lisak 6.c

Posjetili smo najslušaniji radio u našoj županiji

7. 11. 2002. mladi novinari su sa svojom voditeljicom Ines Krušelj-Vidas posjetili Radio Stubicu. Pričali su s novinarima Mladenom Kukasom i Senkom Susović i

razgledali studio. Saznali su da posao novinara nije nimalo lak jer si stalno pod pritiskom, moraš brzo skupiti vijesti i biti uporan. Za taj posao doista treba puno dobre volje jer trebaš biti na raspolaganju 24 sata dnevno. Na kraju su mladim novinarima poručili: «Saznaj što se događa oko tebe, imaj volje za rad i budi uporan!»

Nikolina Salar, 6.c

Dan narcisa

Kao i svake godine, tako i ove, 22.3. obilježili smo Dan narcisa. Učenici su u školu donijeli narcise. Učiteljica

Božena Lacković organizirala je učenike koji su prodavali narcise po jednu kunu. Uz njihovu pomoć skupljeno je 1680 kn. Tim novcem će se kupiti aparat za rano otkrivanje raka dojke. Uz pomoć dobrih ljudi to se može ostvariti.

Dorotea Dremptić, Maja Španec, 5.b

Čišćenje okoliša – neopravdani sat

U OŠ Matije Gupca svaki tjedan jedan razred uređuje školski okoliš. Razred se podijeli na pet grupa, pa svaki dan čisti jedna grupa. Ujutro, dana 15. 10 2002. bio je red na 7.a razredu. Tog dana nisu se pojavili učenici koji su trebali očistiti školski okoliš. Možda je netko bio, ali većina ipak nije bila. Zakasnili su, kako su rekli. Kad su napokon došli

u školu, svi učenici dobili su neopravdani sat, a neočišćeni okoliš očistili su tijekom četvrtog sata.

Božica Bekina 6.c

JESMO LI LJUDI ILI DIVLJACI?

Ako dođete u samo središte Gornje Stubice pokraj kapele Sv. Ivana Krstitelja, imat ćete što vidjeti: papire, plastične boce, opuške, žvakače, vrećice... Naime kapela se nalazi nadomak autobusne stanice, pa dok se sjedi na njezinoj ogradi onako «usput» se bacaju papirići. Jedini koji poduzima nešto je velečasni Ivan Špoljar, on uz pomoć nekoliko učenika očisti okolicu kapele.

Prava je sramota da je naša kapela postala mjesto odlagališta smeća. Umjesto da ispred kapele molimo i slavimo Boga, mi mu dajemo smeće. Ako si i ti jedan od zagađivača naše prelijepе prirode, pomisli malo jer Božja pravda će stići svakoga. Božje oko uvijek gleda, sakrit mu se ništa ne da.

Ana i Anica , 8. a

Dani kruha i škola u prirodi

U subotu, 12.10.2002. učitelji, učiteljice, ravnatelj i svi drugi zaposlenici OŠ Matije Gupca zajedno s

učenicima obilježili su Dane kruha. U 8 sati održana je priredba kojom se zahvalilo za sve plodove zemlje te je naš župnik vlč. Ivan Špoljar blagoslovio kruhove i kolače koje su učenici donijeli. Ove godine vrijedne mame, bake i oni koji se ne boje pomagati u kuhinji prisjetili su se starih recepata za kuglof, kolač koji se pekao u posebnim prilikama. Nakon toga učenici su sa svojim razrednicima trebali održati nastavu u prirodi. No, sve je upropastio jak pljusak. Zato su se zabavili u sportskoj dvorani gdje su odigrali nekoliko utakmica.

U razredima su podijelili blagoslovjeni kruh i zadovoljno otišli kućama.

Nikolina Šagud, 6.c

Školska zadruga

U našoj školi je osnovana školska zadruga. Da bismo saznale nešto više o tome, odlučile smo intervjuirati učiteljicu Snježanu Glogač, tajniku školske zadruge.

Što je to školska zadruga?

Školska zadruga je stari-novi oblik izvannastavnih aktivnosti zamišljen da najvažniju riječ vode učenici.

Organizirana je tako da je zajednički vode i učenici i voditelji.

A što će zadrugari raditi?

Kada je ove godine zadruga osnovana u nju su ušle sekcije koje su i do sada funkcionalne: voćari, povrtlari, likove sekcije iz naših područnih škola, foto grupa, video grupa, mlade vezilje i pletilje. Rade isto kao do sada, ali u okviru zadruge mogu sa svojim gotovim proizvodima izlaziti na smotre zadrugara, mogu iz distribuirati, prodati. Sad to više nije unutar škole nego mogu s time izlaziti van.

Kada je točno osnovana školska zadruga?

Školska zadruga osnovana je na poticaj ravnatelja, gospodina Popovića, 26. 2. 2003. kada je održana osnivačka skupština.

A tko su voditelji?

Voditelj zadruge je gospodin Branko Barić, tajnik sam ja i zatim učenici Ivana Grden, Dragana Kontent, Ivana Ilinić.

Postoje li takve zadruge u drugim školama?

Postoje, u našoj županiji ih ima 15-ak, neke su još u

osnivanju. Sve se više škola uključuje i pokret je veoma velik. Začetnik pokreta je Tehnička zajednica s gospodinom Petekom na čelu. Također postoje specijalizirane zadruge koje se bave samo jednom djelatnošću, npr. pčelarstvom. Cilj je da se što više škola uključi u zadrugarstvo te da se učenicima približe njihova buduća zanimanja, da vide kako je raditi i da škola bude ne samo mjesto učenja nego da učenici steknu i radne navike.

Da li zadruge međusobno suraduju?

Da, i izmjenjuju iskustva. Postoji voditelj na nivou županije, svake godine se organizira smotra zadruga, na kojoj smo i mi bili prošle godine u Biogradu na moru sudjelovali smo s radovima vezilja i pletilja. Bilo je oko 177 zadrugara i 1. mjesto je odmijela škola iz Kumrovec.

Sudjelujete li negdje tijekom godine?

Sudjelujemo na izložbi jabuka, trenutno smo poslali radove na izložbu pisaniča u Krapinu...

Na početku ste rekli da je to zapravo stari oblik aktivnosti, kako je to izgledalo prije?

U našoj školi prije je postojala školska zadruga, u sklopu nje formiran je naš voćnjak i radio je dućančić, popularni Štacun. Željeli bismo ga obnoviti u prostoru ispred naše blagovaonice. To bi bilo mjesto gdje bi zadrugari prezentirali svoje

učiteljici Glogač na ovim korisnim i zanimljivim informacijama, a vama savjetujemo da se što brže uključite u školsku zadrugu.

Martina Goluban i Anica Šenjug, 8.a

Tečaj plesa

U OŠ Matije Gupca 14. 11. 2002. počeo tečaj plesa koji će se održavati 3 mjeseca, a vodi ga «Euro ritam» d.o.o. Tečaj će se održavati da bi učenici usvojili vještinu plesa i zajedno se družili.

Martina Goluban, 8.a

Pingvin u Dobrim Zdencima

Prvi dan škole. Čovječe! Zima kao na sjevernom polu. Snijeg je skoro do koljena. U 7 sati okupili smo se na autobusnoj stanici. Hladno nam je ali me marimo za to. Radimo grude, bacamo ih, a one se razlete poput novogodišnjeg vatrometa. Nekome na glavi, a nekome na leđa, a u najgorem slučaju i za vrat. Nismo ni primijetili da je pola 8. Čekali smo svoju trokolicu s 4 kotača. Sve nam je hladnije. Cupkamo na mjestu, više nam nije do grudanja. Ruke smo zavukli u džepove. Nitko se više ne miče, samo se poput pingvina ljudjamo lijevo-desno. Već smo prizivali australsko sunce a ugledali ga u obliku toliko očekivane trokolice.

Doroteja Lisak i Petra Blagec

GOSTOVANJA U ŠKOLI

Varljive priče

5. prosinca 2001. u našoj školi u 11 sati gostovali su glumci kazališta "Mala scena" i odigrali predstavu "Varljive priče" ili "Lisica varalica". U predstavi su glumili Matija (Džimi Jurčec), Janica (Anita Matić) i Bara (Vitomira Lončar). Ovom predstavom redateljica Zvezdana Ladika slavi 45. godišnjicu umjetničkog rada.

Glumci su pjevali, plesali, glumili i što je najvažnije, publika se dobro zabavila. Nakon predstave svi prisutni dobili su letke s dvije sličice za bojanje i popisom imena glumaca.

Nakon predstave razgovarale smo s Vitomirom Lončar od koje smo doznale da se počela baviti glumom jer joj nije išla matematika. Trenutno glumi samo u starim predstavama, a li na proljeće će glumiti u jednoj novoj, kojoj nije htjela dati naslov. Publikom je jako zadovoljna. Htjela bi još posjetiti našu školu. Tko zna, možda i hoće.

Ana Novina i Anica Šenjug, #7.a
Mali princ

Dana 15.02.2002. u prostoru škole ugostili smo kazalište "Merlin" s predstavom "Mali princ". Riječ je o inscenaciji poznatog djela dječje i omladinske literature, romana Mali princ, autora Antoine de Saint-Exuperya. Svoje čitalačko

iskustvo djeca su mogla usporediti s kazališnom predstavom. Uživali su u humoristički intoniranim dijelovima, gegovima glumaca, a u jednom trenutku zašavši među publiku glumci su ih uključili u svoju igru. Djelo progovara o svijetu odraslih, sebičnih, koji su se udaljili od ljubavi, životnog smisla, te je utoliko i poučno.

Kazalište "Merlin" vrlo je mlado kazalište, zasad bez vlastitog prostora, osnovano tek u ljetu 2001., premda njegovi članovi glume i u drugim predstavama zagrebačkih kazališta. "Mali princ" je njihova prva predstava, koju su dramaturški, scenografijom, kostimima, glazbom sami osmislili. Poželimo im još puno dobrih predstava.

#Suzana Lacković, prof.

Predstava Tikvići

11.4.2003. u OŠ Matije Gupca gostovalo je lutkarsko kazalište Kvak iz Zagreba. Predstavu su gledali svi učenici od 1.-4. r. i Mala škola. Posebno su predstavu doživjeli učenici iz Dubovca kojima je pobegao autobus pa su pješačili sat i pol do škole. U ovom su kazalištu sve lutke napravljene od tikava. Postoje razne tikve, obične i neobične. One mogu biti "nečija glava, maleni labud koji spava, nečija

njuška, luk, žlica ili kruška." S tikvama se može svašta raditi: "čarobirati, dirigirati, sportirati ili svirati". Predstava je bila sastavljena od niza malih pričica. Pojavljivale su se razne lutke: mačka i miš, djedica Tikvomir i unuka Tikvomirka, vol, svinja, patka, puž i na kraju klaun Latalica koji je razveselio svu djecu. Na kraju su učenici mogli lutkaricama koje su oživljavale lutke, gospodama Vlasti, Ivani i Dragici, postavljati pitanja, a i one su same pokazale nekoliko tajni svog zanata. Zato, sad svi na vrt, posijte tikve i slijedeće godine napravit ćemo sami svoje kazalište.

Mirjana Šobak, 6.c

Čarobiranje u školi

U srijedu, 16.10.2002. u OŠ M. Gupca došli su mađioničar Jozo Bozo i njegov pomoćnik zec Quicky. U maloj dvorani izveli su različite smiješne trikove. Iz publike su odabrali

Dominika Drempetić (2.b) i Nikolina Jurinu (2.b) kao svoje pomoćnike. zajedno su nekoliko trikova s Jozom Bozom, a kao dar i zahvalu svaki je dobio poster. Predstava je bila besplatna jer je sponsor bila poznata tvornica slatkisa Nestle.

Dorotea Drempetić 5.b

Kako zavesti komada?

«Zdrav duh u zdravom tijelu ili kako zavesti komada» naziv je predstave koja je održana 25.11.2002. u OŠ Matije Gupca

u 13 h.

Ulaginja je bila 15 kuna.

Predstava je bila za učenike od 5-8 razreda. Glumili su Žana iz Zadra, Filip i Ozren iz Zagreba.

Oni su nam kroz predstavu pokazali kako je zdravlje važno. Na početku predstave glumci su izrepali pjesmu «Zdrav duh u zdravom tijelu.» To su napisali članovi Tram 11-ja koji su ih, ujedno, naučili repati. Tekst za predstavu je napisao Danijel Kušan. Predstavu je gledalo mnogo djece, a sudeći prema njihovu pljesku – svidjelo im se.

Anica Šenjug, 8.a

SLUŠALI SMO PERZIJSKU LUTNJU

U našu školu došao je glazbeni umjetnik Dražen Franolić koji svira perzijsku lutnju. Zbog zanimljivosti njegovog glazbala, odlučili smo dozнати мало više i od samog umjetnika.

Što vas je uopće potaknulo na sviranje i skladanje glazbe?
Ne mogu točno reći. Jednostavno-volio sam muziku slušati pa sam želio probati sam.

Vi svirate perzijsku lutnju. Kako ste odabrali baš to glazbalo?

Dopao mi se zvuk, a i želio sam neku promjenu. U isto vrijeme sam bio pod natjecanjem etno glazbe.

Tko vam je pomagao u stvaranju karijere i zašto?

Uspjeh je također relativna stvar tj. što znači biti popularan. Sve uglavnom radim sam, jedino mi pomažu neki dobri ljudi koji to rade dobrovoljno.

Kako dobivate inspiraciju za skladanje važnih djela?

Različito je to. Neke stvari nisu dolazile spontano, dok vježbam dobijem ideju. Neke kompozicije sam čak sanjao i onda mi je to malo problem odsvirati.

Da li se još nečim bavite?

Da. Radim nešto sasvim suprotno. Predajem na Elektrotehničkom fakultetu. I to mi je uredu. Ne bih se mogao baviti samo muzikom.

Putujete li često i koje vam je do sada najdraže putovanje ili nastup? Zašto?

Putujem dosta, ali najdraži nastup mi je tu u Zagrebu u KSET-u. (Klub studenta Elektrotehničkog fakulteta). Zato jer je to klupska prostor gdje ljudi uglavnom pričaju, a meni je izazov bio zastupiti njihovom pažnjom svojim sviranjem. Takvi klubovi me posebno inspiriraju.

Imate li dovoljno slobodnog vremena?

Ne znam da li imam dovoljno. Nekad imam i previše a nekad i premalo.

Navodno ste na pozornici tijekom nastupa razbili vlastitu lutnju. Jeli to istina?

Je li to istina. Razbio sam je spontano jer udaraljkaš koji je sa mnom svirao nije pratio ritam.

Imate li kakvu poruku za druge?

Radite ono što volite i što vas usrećuje.

Onaj tko je čuo ovu egzotičnu vrstu glazbe možda je zaželi opet čuti ili čak probati svirati ovaj zanimljivi instrument (perzijsku lutnju). Onaj tko je nije čuo neka je posluša prvom prilikom jer možda baš njega čar ove glazbe odredi u meni novi, neotkriveni svijet.

Martina Goluban 8.a

Posjet dječjeg pisca Anta Gardaša našoj školi

Dana 17. ožujka 2003. godine, našu je školu posjetio dječji pisac Ante Gardaš. Učenici, ali i učitelji imali su susret s piscom 2.školski sat u velikoj dvorani. Naime, pisac je došao predstaviti svoje knjige, družiti se s učenicima i zainteresirati učenike za čitanje. Prije susreta s piscom knjižničarka Ines Krušelj-Vidas je uputila pozdrav piscu i najavila dramatizaciju Gardaševe Priče o priči koju je izvela dramska grupa pod vodstvom učiteljice Željke Kovačević. Nakon pozdrava i par riječi, pisac je uz pomoć učenika recitirao

pjesmicu «Pjesma o proljeću». Predstavi nam je svoje romane, posebno roman «Miron u škripcu» te «Tajna jednog video zapisu». Prepričavao nam je, objašnjavao, pa i čitao dijelove romana «Miron u škripcu». Pročitao nam je i pjesmu «Što sve stane u gurmane». Na završetku je ponovo, uz pomoć učenika recitirao «Pjesmu o proljeću». I to je bio završetak za većinu učenika. No, bilo je učenika koji su kupili neku njegovu knjigu, pa im je pisac napisao posvetu i potpisao se.

Sara Marija Škudar, 6.b

KONCERT L'ELPHANT QUARTER

Dana 16. prosinca 2002. god. U ponedjeljak u 18 sati u predvorju OŠ. Matije Gupca u Gornjoj Stubici nastupao je kvartet Kontrabasa iz Zagreba. Nastupali su: Mario Ivelja, Jurica Štelma, Dubravko Palanović i Marko Rukavina.

Koncert je trajao 45 min. U to vrijeme izvedeno je nekoliko skladbi. Npr. : «STRAUS in the DOGHOUSE», «BASAME MUCHO», «FIFTH BOSSA NOVA»... Organizatori su bili OŠ Matije Gupca Gornja Stubica, Društvo «Sv. Juraj», Gornja Stubica, Radio Stubica i Kajkavina.

Benko Petra, 5.a

GOSTOVANJA U ŠKOLI

Što je... ljubav?

U srijedu, 5.2.2003., OŠ Matije Gupca posjetili su, u sklopu Valentinova, dana zaljubljenih, dramski umjetnici Perica Martinović i Goran Matović sa prekrasnom predstavom "Ljubav je..." koja je sačinjena od stihova i proza 20 najpoznatijih pisaca hrvatske svjetske književnosti. Zadivljeni tim prekrasnim djelom, odlučili smo malo više saznati i od samih glumaca.

«Zašto ste željeli ostvariti baš predstavu "Ljubav je..."?»

Goran: Živimo u jednom vremenu kad se baš ne afirmira ljubav, ni medijski, ni na koji način. Ljepota je, što bi Ujević rekao, zaprtana, skrivena i ona se ne afirmira koliko bi trebalo. Iako u ovom svijetu i našim životima ima ljepote, a jedno od centralnih mjeseta planeta koji se ljepota zove je ljubav. Perica i ja željeli smo napraviti jedan program koji bi mogao biti kao neka provokacija onom ne-govoru, ovoj ne-ljubavi i ovom ne-vremenu u kojem mi živimo, pa smo željeli po srodstvu, po bliskosti, odabratи pisce koji potvrđuju i osnažuju naš govor, ljubavni govor, mi smo kroz njih progovorili o ljubavi, tom čudesnom

fenomenu koji nas uzdiže i ruši i koji je ishodište svake ljepote i svakog dobrog, pravog odnosa.

«Kako ste odabrali tekstove?»

Perica: Mi smo ozvučili dvadesetak najeminentnijih pisaca hrvatske i svjetske književnosti, izabrali smo svatko svoje, neke

najdraže rečenice i upravo ih izgovaramo kao vlastite, brišemo granice između tih pisaca tako da se stječe dojam da je sve, dramaturški, napisao je jedan pisac tako da smo dobili dinamiku dijaloga pa čak uključujemo i vas, kao publiku, kao treće lice u samoj predstavi.

«Je li bilo teško odabratи i naučiti tekst?»

Perica: Nije, neke tekstove nosimo u sebi još od mладости, a neke najmilije pisce još od osnovne škole. Teže je bilo dramaturški to oblikovati u jednu cjelinu koja se zove "Ljubav je....". Nadam se, s obzirom na odaziv i odjek koji smo osjetili u publici, da smo u tome uspjeli.

«Koliko Vam je trebalo vremena za pripremu predstave?»

Goran: Spremali smo oko tri mjeseca ovu predstavu, slažući polako, nije nam se žurilo. Htjeli smo da to bude jedan vrhunski odabir.

«Je li bilo teško odigrati i izgovoriti tekstove?»

Goran: Ne, Perica i ja s radošću govorimo te tekstove. Ti tekstovi su naš pravi, idealni izbor ljubavnih tekstova i kod tekstova nismo imali muke ni oko pamćenja jer ni kada trebate zapamtiti nešto što je dobro, što vam je lijepo, blisko, onda to nije problem. Postoji ta selektivna memorija koja kod nas dobro radi.

Perica: Kolega Matović i ja inače volimo ovaj posao koji radimo, glumci smo i smatramo da je to najljepši posao na

svijetu i bitno je da čovjek u svom životu radi posao koji voli jer pola svog života provodi na poslu, pa neka to bude neka poruka svima vama da izaberete, da radite jednog dana nešto što doista volite.

«Kako ste se odlučili za glumu?»

Perica: Mogu reći da sam se odlučila za glumu jer sve to ima veze: i mjesto mog rođenja (Dubrovnik) i moji roditelji koji su radili u kazalištu, tata (prvak hrvatskog glumišta) i mama (inspicijent u kazalištu), tako da od ranog djetinjstva zapravo sam rasla negdje u kazalištu, od malih nogu sam već počela igrati neku ulogu kad je trebalo u nekim predstavama i ta je moja ljubav jačala vremenom da bi u srednjoj školi (išla sam u gimnaziju) ušla u studentsko kazalište «Lero» i priključila se, čak i napravila glavnu ulogu i nakon toga igrala jedan klasik, to je teška uloga, čak su stihovi u pitanju i nakon toga se te odluka iskristalizirala da odem na Kazališnu akademiju koju sam prošla kao i prijamni ispit na Filozofskom fakultetu, ali se nisam mogla paralelno nositi sa

ta dva studija jer su iskazivali puno vremena i odlučila sam se za akademiju. Već od '78 imam diplomu i naše zvanje se službeno zove dramski umjetnik Goran Matović i dramska umjetnica Perica Martinović.

Goran: Ja sam u djetinjstvu živio u Mostaru. Taj grad je imao svoje pjesmice, slike, kazališta i neki čudesan sklad i ja sam kao dijete pohodio predstave i bio sam fasciniran tom magijom teatra. To je u meni još u djetinjstvu pobudilo osjećaj da ja

pripadam tom svijetu i u jednom trenutku čak sam u vrtiću igrao glavnu ulogu, zečića sa 3 i po, 4 godine. To je bila moja prva glavna uloga.

«A imate li tremu prije izvođenja predstave?»

Goran: Nemam tremu, ali može je biti malo ako imam premjeru. A u biti, Perica i ja toliko smo u tome uvježbani, ako zaboravimo tekst, pa se potrudimo smisliti nešto bolje i ljepe nego što bi autor.

Perica: Samo bih rekla da je trema možda poticajna dok si mladi glumac. Onda nemaš iskustva i kad probaš jedan dramski tekst i na njemu radiš mjesecima, i baš tu večer pred publikom i kritičarima do čijeg ti je mišljenja stalo moraš pokazati sebe u najboljem stanju, može ti se dogoditi da baš taj dan nije neki «tvoj dan». S vremenom se nauči, iskustvo je bitan element u ovom poslu i trema je dobra ako je poticajna, a kad zbujuje do te mjere da čovjek zaboravi tekst ili tako nešto onda to u svakom slučaju nije dobro. Ali evo, Goran i ja nemamo tih problema već smo dugo na poslu i nemamo tremu.

Zahvalili smo ovim dragim glumcima što su nas poveli i iza kulisa divnih riječi koje govore iz srca, a kad vas netko pita: «Što je ljubav?» sjetite se i slobodno im odgovorite «Ljubav je ...»

Martina Goluban 8.a

Na izletu

Kad smo išli na izlet veselili smo se. U autobusu smo pjevali. Najviše mi se svidjelo u kazalištu. Tamo smo gledali predstavu "Čarobnjak iz Oza". Najviše mi se svidio Limeni. Bio je zahrdao. Da bi hodao treba ga podmazivati. Smiješno govoriti. Stalno "fuflja". Dorothy i Strašilo našli su Limenoga u šumi. Pridružili su mu se jer mu je nedostajalo srca da bi opet mogao voljeti

Ivana Hanžek, #3.a

Posjet Tehničkom muzeju

U Tehničkom muzeju prvo smo razgledali vodena, kopnena i zračna prometna sredstva iz bliže i daljnje prošlosti. Dok je razred razgledavao velike strojeve, ja i moja priateljica ostale smo još kod prometala. Na svu sreću došla je knjižničarka i odvela nas našem razredu. Zatim smo obišli pčelinje košnice. Promatrali smo ih kako rade. Vidjeli smo i puno ručnog alata i plugova. Mario, kao i uvijek, istračao je prvi van iz muzeja, a mi smo za njim.

Štefanija Diana Pandl, #3.a

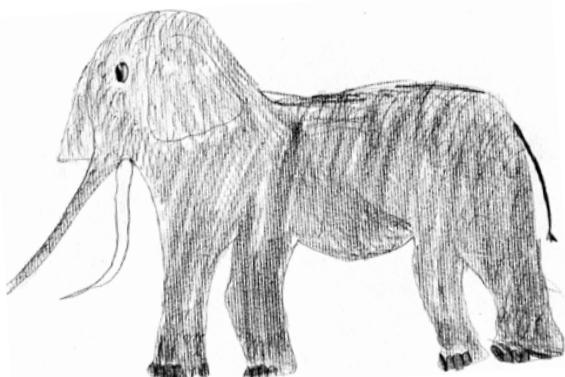

Ledeno doba

Digitalni animirani film čija se radnja odvija prije dvadeset tisuća godina. U prapovijesti punoj opasnosti, početak je ledenog doba i Zemlja je prekrivena ledenjacima. Da bi izbjegli nadolazeće zaledivanje, sva stvorenja na Zemlji sele se prema jugu, tražeći topliju klimu. Jedino tvrdoglav i zlovoljni mamut Manfred i neodgovorni, pričljivi ljenjivac Sid, koji je zaspao i nije se

pridružio ostatku svoje rodbine nisu na vrijeme krenuli. Sid je želio Manfreda za svog zaštitnika, ali se on Manfredu uopće ne sviđa. Prije nego se uspije riješiti dosadnog suputnika, dogodi se nepredviđena stvar.

Putem nailaze na ljudsko naselje koje napadaju tigrovi i pustoše ga. Žena skače u rijeku s malim djetetom u rukama i, prije nego što se utopi, predaje ga mamutu i

Suzana Poštek,
3.r pš Dobri Zdenci

ljenjivcu. Sid uspije nagovoriti Manfreda da pomogne djetetu pronaći oca i ostatak obitelji. Pridružuje im se tigar Diego, koji je sudjelovao u napadu i koji tvrdi da ima pravo na dijete – zapravo ga vidi kao slastan zalogaj. Zajedno kreću u potragu za ljudskim plemenom i to se pretvara u ludo putovanje, na kojem se krvoločni Diego mora odlučiti hoće li predati dijete poglavaru svih tigrova ili će ostati sa svojom

malom družinom. U međuvremenu prapovijesna vjeverica Scrat očajnički pokušava ispuniti svoju misiju: pokopati žir. Dok se ona bori s ledenim dobom za svoj dragocjeni plod, Manfred i družina bore se za hranu, istražuju misteriozna mjesta, bježe od užarene lave, nailaze na ledene pećine, putuju preko ledenih bregova, međusobno postaju dobri prijatelji i neobični junaci. Film je režirao Chris Wedge. Glazbu je radio David Newman, a priču osmislio Michael J. Wilson.

Doroteja Lisak, 6.c

Posjet Dječjem kazalištu Dubrava

14.12.2001. učenici viših razreda naše škole posjetili su Dječje kazalište Dubrava, gdje su prisustvovali predstavi Norci. Predstava je na kajkavskom narječju, te smo je stoga smatrali vrlo prikladnom, kako bi djeca njegovala vlastiti dijalekt, pored književnog hrvatskog jezika. Autori predstave su Dubravko Torjanac i Vesna Kosec –Torjanac.

#Suzana Lacković, prof.

Revija na ledu

Učenici Osnovne škole Matije Gupca, Gornja Stubica 18.12.2002. krenuli su u Zagreb. Došli su autobusima pred Dom sportova u 10.30. da bi pogledali reviju na ledu «Princ Orašar». U predstavi su sudjelovala djeca iz klizačkog kluba «Medo». Uživali smo gledajući snjegovića Peru na klizaljkama koji nije znao što bi poklonio prijateljici Luciji za Božić. Najdraži likovi su mi bili Lucija i Pero te đed Mraz i Bake Mrazovi.

Helena Smrček 3.a

Izlet u Zagreb

Autobus pun razigrane djece približavao se centru Sesveta. Stajala sam pred Muzejom Prigorja i čekala moje male prijatelje s kojima ću provesti zanimljiv dan u razgledavanju muzeja te posjetu Gradskom kazalištu Trešnja. U Muzeju Prigorja pogledali smo dvije izložbe. Za početak upoznali smo se s prigorskom drvenom kućom, a moji su se zagorski prijatelji u razgovoru sa priredivačicom izložbe prisjetili kuća svojih đedova i baka. Neki i danas žive u takvim kućama, često prilagođenim potrebbama suvremenog života. U sklopu izložbe organizirana je i radionica, te su djeca mogla sama nacrati kuće, ukrase za prozore, vrata... Na katu smo pogledali izložbu Život uz Savu. Naročito su nas se dojmile preparirane životinjice, ptice, kune... Oprostivši se s našim domaćinima, uputili smo se u autobus, a naše slijedeće odredište bilo je Gradsko kazalište Trešnja, gdje smo se predbilježili za predstavu Čarobnjak iz Oza. Baumov roman obavezna je lektira osnovnoškolaca. Sa zanimanjem smo pratili predstavu preneseni u bajkoviti svijet koji nastanjuju mala Dorothy, njeni prijatelji Strašilo, Lav, Limeni, dobre i zle vještice i drugi. Kazališnu čaroliju raspršila je sparna utroba autobusa koji nas je vozio prema našim slijedećim odredištima. Najprije, Tehnički muzej. U apisariju smo promatrali marljive pčelice kako proizvode med. Dječaci nisu mogli odoljeti a da se ne popnu na starinske modele vagona, zavrte propelere aviona, zavire u unutrašnjost starih automobila... U Muzeju za umjetnost i obrt dočekala nas je naša voditeljica koja nas je provela kroz stalni postav. Bila je to zanimljiva šetnja kroz stoljeća, upoznavanje s namještajem, odjećom, stilom oblikovanja uporabnih predmeta u nekim prošlim vremenima, a posljednji kat zauzimaju suvremena umjetnost i dizajn. Na kraju vrlo sadržajnog, ali i napornog izleta napustila sam moje male prijatelje dok su se častili sladoledom, a pred njima je bio još dug put kući, u Hrvatsko Zagorje.

Suzana Lacković, prof.

MOJ MATURALAC

Nakon duge vožnje, napokon smo stigli u Pulu. Napokon! To znači da smo uskoro u Rovinju! U Puli smo pogledali slavoluke (spomenike za velike ratnike u borbama), Arheološki muzej i još neke građevine (rimske skulpture, Augustov hram) te najzanimljiviju PULSKU ARENU u kojoj su se

održavale gladijatorske borbe ili borbe na vodi (na poseban način su dovodili vodu i imitirali pomorske bitke). Pulska arena je 4. od pet na svijetu, a danas se koristi za priredbe, koncerte i svečanosti.

Ostalih dana malo smo obilazili, a malo uživali. Tako smo posjetili crkvicu svete Eufemije posvećenu djevojci koju su, prema legendi, mučili u Areni i bacili lavovima da je rastrgaju, a njezino je tijelo doneseno morem izvukao mali dječak. Smještena je na jednom brdašcu u Rovinju, kip na

zvoniku govori kakvo će biti vrijeme (ako je okrenuto prema moru, vrijeme će biti lijepo, a ako gleda na kopno bit će oblačno i kišno). Otišli smo pogledati Limski kanal, jedno od prirodnih ljepota našeg Jadrana gdje se kontrolira izlov ribe, školjka i rakova, voda je boćata (miješa se sa slatkim podzemnim vodama) što pogoduje mnogim vrstama riba. Posjetili smo i nacionalni park Brijuni na kojem se nalaze razne vrste životinja

biljojeda, čak i dva slona – Soni i Lena, a najzanimljiviji je bio Titov muzej s mnogim prepariranim životinjama koje je Tito dobivao na dar od svojih suradnika. Brijuni su prije bili puni malarije (bolest koju prenose komarci) od čega ih

je riješio doktor Koch. Na Brijunima se nalaze tri državne rezidencije i plantaža s mandarinama. Posjetili smo i Poreč u kojem smo pogledali Eufrazijevu baziliku, a u Pazinu Arheološko – etnografski muzej gdje smo

vidjeli način života ljudi (u prošlosti), ali i sprave za kažnjavanje neposlušnih. Na povratku smo zastali u Motovunu, gradu poznatom po tartufima, graden u kamenu gdje smo ručali. No između posjeta raznim znamenitostima Istre bilo je i zabave. Od kupanja do razbijenih vrata zbog slavnog Dinama i Hajduka čija slava nije znala ostati između dva gola. Svoj smo maturalac ovjekovječili odlaskom u disco CLUB X zadnju večer gdje smo se naplesali uz fenomenalnu glazbu i super DJ-a Danija. Svi smo uživali punih pet dana dok nismo trebali otići. Bilo nam je žao ostaviti more, sunce i uživanciju, ali morali smo. Svoju smo tugu ostavili u pulskoj Areni da se bori s lavovima, a lijepe uspomene smo u naručju svete Eufenie okrenuli krasnom plavom Jadranskom moru kojem ćemo se kad-tad vratiti.

Martina Goluban 8.a

MUKE PO BRAČU

(humoreska)

Plan rada trećeg dana našeg maturalnog izleta na otoku Braču bio je: posjet pustinji Blaca, Vidovoj gori i gradiću Bolu.

Jutro je dobro počelo. Buđenje u 7.30. Olga i Marija, moje cimerice, apsolutno nisu noćne ptice, već ranoranioci i bude me. Doručak! Mljac! U restoranu, evo švedskog stola prepunog salama, raznih sireva, lino-lade, pekmeza, meda... Raj za gladuše! Mislim: "Neću puno jesti jer ćemo se voziti pa će mi biti zlo". Ali sam se prevarila. Negdje "bogu iza nogu" autobus se zaustavio jer "gospon" šofer nije htio ogrepsti svoj autobus koji za njega, čini mi se, vrijedi više od života. Nakon razočaranja i bijesa, krenusmo, put pod noge. Razdaljinu od 7 km prohodali smo laki kao perca. Stigosmo u samostan. Vrućina! Flašice za vodu su prazne! Naše suhe usne vapile su za bar jednom kapljicom hladne vode. Čuli su se komentari: "I same smo zbog toga pješačili!" Vode, vode! Milost! Svi pojurismo po vodu. Svaka

kap je bila dragocjena, tim više što u cisterni vode ima samo kada pada kiša

Promatramo. Iznad nas nekakva građevina visi u kamenu. Ubrzo saznamo što je to. Slijedi razgledavanje čuvenog samostana. Uh, što sve nije bilo unutra! Knjiga kao u priči. A tek ogromni teleskop... Pedeset ljudi vuklo je teleskop i ogromni stari klavir uz kameniti strmi brijež iz lučice, a magarci bačvu vina koju su nosači popili. Svećenici su u početku živjeli u jednoj šiljji, a onda sagradiše cijelu palaču. Koliko je tu bilo teških kamenih blokova! Padali su komentari: "Ne bi ja tu živjela!" Sada ne bi, ali onda kada su imali ribnjak i dvjesto košnica meda i vinograde i stada ovaca i koza iii... možda i bi. Vrijeme je za povratak. U autobusu nas čeka ručak. Spas u zadnji čas. Sokić od 2 decilitra čini nam se kao dvije litre. Svi smo stigli,

samo nema učiteljica i naše voditeljice Maše. Ali, evo ih. Još malo i krećemo na Vidovu goru. Svi smo živi. Uz zvukove razigrane muzike grupe Colonia, dolazimo na goru punu odašiljača. Nadmorska visina 780 m. Piri svježi vjetrić.

Nevjerojatan je pogled u dubinu. Nazire se u sumaglici Hvarske kanal i otok Hvar. Krećemo zavojitom cestom do gradića Bola na južnoj strani otoka i plaže Zlatni rat. Za mene ona uopće nije onakva kakvom je opisuju. Smrzla sam se. Vjetar je snažno puhao. Sladoled je bio vodenast. Vraćajući se, vidjeli smo nudiste. "Umrlji" smo od smijeha. Oni su valjda slučajno zalutali na ovu plažu. Vrijeme odlaska se bližilo kao i povratak u Supetar. Na juriš smo osvojili sobe. Večera prija. Spavala sam premorena poput bebice.

Nataša Dubovečak, #8.c.

POSJET ŠKOLI U DUBOVČU

Otkad ne pohađam svoju dobru, staru područnu školu u Dubovcu, dogodilo se mnogo promjena. Budući da sam u novinarskoj grupi, pokušali smo istražiti što se sve izmjenilo.

Nova pletena ogradica uz rub cvjetnjaka, novi prozorski kapci i vrata na drvarnici, šareno obojani

zidovi na hodniku u školi, samo su najuočljivije novosti.

Pokušali smo fotoaparatom iznenaditi učitelja Dinka Prpića, ali se on nije dao. Srdačno nas je pozdravio i predstavio svojim učenicima trećeg i četvrtog razreda.

Započeo je razgovor, u početku teško, a kasnije su se svi opustili i raspričali. Saznali smo da sada u

te uz pomoć učenika uređuje školski okoliš. Đaka sve skupa ima 29.

Vidjeli smo da je atmosfera u školi vesela, opuštena, ali ipak radna. Razveseljeni đaci pokazali su nam svog velikog smjehuljka koji je izložen preko cijelog jednog zida te novi kompjutor i ponovo nas izveli u hodnik. Tu su nam točno objasnili da su većinu slika sami obojali, no ipak im je pomogao učitelj Radmilo Mihajlović.

"Kako vam je u školi?" postavili smo im pitanje na koje su svi rado odgovorili. Često održavaju nastavu u prirodi (zbog čega im zavidimo), za Dane kruha i Fašnik je veselo, sami mijese i oblikuju kruh i krafne. A najljepše je kad prirede priredu za kraj 1. polugodišta i za kraj školske godine pa im dodu mame, bake, braća i zabavljaju se uz priređeni program, a kasnije i uz glazbu, ples i igru. Učenici su nam odgovorili i što im se ne sviđa. Školska zgrada je stara pa bi puno toga trebalo promijeniti.

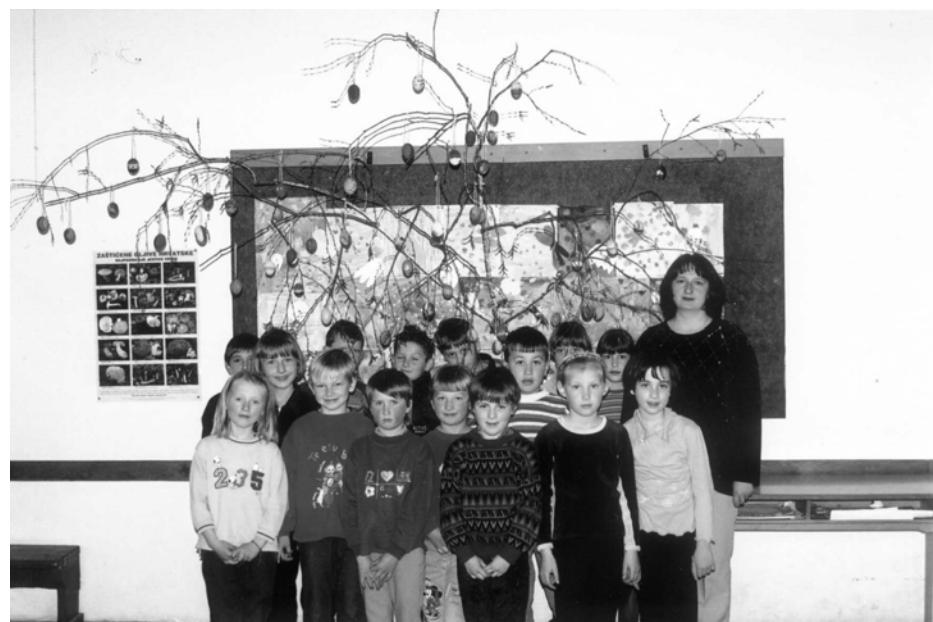
Najprije pod jer je opasan kad izvode nastavu tjelesne kulture u razredu. Najviše bi voljeli dvoranu i pravu kožnu loptu za nogomet.

Nedostaje im ograda oko novoasfaltiranog igrališta jer im lopte lete u susjedovo dvorište, na cestu, na njivu. Priznali su da bi željeli imati i plin jer im ovako zimi iz peći izlazi zmaj (od dima i pepela). Najveselije bi bilo kad bi se jedna prostorija

učiteljskog stana, koji je sada prazan, pretvorila u učionicu pa bi svi mogli biti u jednoj smjeni i tako se družiti i igrati za vrijeme odmora.

Priznali su nam svoju tajnu, da nikako ne bi dali svog učitelja Dinka (iako im zna prirediti težak dan). Kad su dobri, pusti ih u kombi-dućan koji u selo dolazi utorkom i četvrtkom. Razveseli ih još i tako da im sam kupi čokoladice ili voće. "Jer voće je zdravo," kaže učitelj.

Kad smo odlazili, đaci su se nagurali na ulazna vrata i veselo nam mahali. "Niti ne znaju kako im je lijepo," pomislila sam.

školi radi još učiteljica Ivanka Lisak koja uči 1. i 2. razred te teta Štefica koja kuha, čisti, zimi loži vatru

Anita Bosec, 7.c

Legenda o Dubovcu

Mjesto Dubovec prema pričanju starih ljudi dobilo je ime po hrastu koji se zvao dub, a bilo ga je puno.

Kasnije su ljudi išli na posao u Slavoniju pa su donijeli hrast lužnjak po kojemu je jedan dio Dubovca dobio ime lužnjak.

Ivan Tišljar, #4. r. Dubovec

Lučnjaci

Prije, u davnina vremena dok je moja baka bila dijete, mogli su se u noćnim satima vidjeti lučnjaci. Oni su se najviše kretali uz potoke. Čovjeka nije bilo nigdje vidjeti, samo svjetlost, kao da gori svijeća. Sa njima se nije smjelo razgovarati.

Danas ti lučnjaci ne postoje.

Marina Bekina, #4. r.
Dubovec

Strah jednog starca

Bilo je to prije mnogo godina, kako pričaju stari ljudi koji su to doživjeli i vidjeli. Noću, kad bi se radnici vraćali kući s teška posla nailazili bi na kojekakve prepreke i nedaće koje su ih pratile. Jednom prilikom jedan starac vraćao se kasno od rođaka. Prolazio je kroz veliko polje i putem ga je stigla kočija, upregnuta bijelim konjima. Kočija je počela kružiti oko njega i zatvarati krug iz kojeg starac nije mogao izaći. Starac je počeo prizivati u pomoć. Molio je da ga puste na miru i da ga oslobode. Taj vrtlog između kočije i starca trajao je sve dok se nije pojavila neka svjetlost. Ubrzo zatim nestane kočija, a svjetlost obasja put kojim treba krenuti starac. Ta svjetlost otjerala je zlikovce koji su htjeli nauditi starcu. U pomoć je pristigla njegova dobra "vila", pokojna žena, koja ga je ispratila do praga njegove kuće.

Valentina Medić, 4. razred, Dubovec

Kad je moj djed išao u školu

Moj djed učio je pisati latinicu i cirilicu. Bilo ih je puno u prvom razredu. Pohadali su školu u Dobrim Zdencima, jer u Dubovcu još nije bilo škole. Moj djed je u prvi razred pošao 1934. godine. Djedova učiteljica se zvala Marija Brambila. Ona ga je učila četiri godine jer je škola toliko trajala. U školu su išli po blatu, jer su bili obični putovi. Djed je bio odličan đak. Sva četiri razreda je prošao s odličnim uspjehom.

Ivana Tišljar , 4. razred, Dubovec

KAKO SE NEKAD PISALO U ŠKOLI

Školu u Dubovcu koju ja pohađam, pohađala je i moja baka. U torbi je nosila knjigu, pločicu i spužvu. Pločica je s jedne strane imala crte, a s druge kvadratiće. Pisali su ista slova kao i mi sada. To se pismo zvalo krasopis. Prvi papir i tinta pojavili su se kad je moja baka rodila prvo dijete. Pisalo se perom i tintom, ali pošto je bilo siromaštvo, neki nisu imali za pero. Zamjenili su ga perom iščupanim iz guske, purana ili koke. Kasnije je bilo sve više papira, knjiga, olovaka, Bake i djedovi se rado toga prisjećaju i pričaju svojim unucima o tome.

Valentina Mezdić,
#4. r. Dubovec

Barbara Hren 1.r. Dubovec

Moj zavičaj

Moj zavičaj je brdovit. Ima zelene šume i livade, tu su još i vinogradi, voćnjaci i njive. Kroz moj zavičaj teku potoci i rijeke. Sela su raštrkana većinom po brežuljcima. Po dvorištu pasu se kokoši, purani i patke. Tu sam rođen, tu živim i tu idem u školu. Moj zavičaj je najljepši. U njemu žive moji roditelji, braća, sestre i svi moji prijatelji.

Darko Jakopovic 4. r . Dubovec

NATJECANJA

Vučite se i se bu dobre i nebu problemof

Kvaliteta rada u našoj školi stalno se potvrđuje na raznim natjecanjima na županijskoj, ali i na državnoj razini. Stoga smo porazgovarale s Vlastom Đurina, osmašicom, koja je pokorila Zagorje na natjecanju iz engleskog i povijesti. Na državno natjecanje iz povijesti putovala je u Pulu. Evo što smo saznale:

Opiši nam malo dolazak na natjecanje u Pulu!

Tamo smo bili od četvrtka do subote. Iz Zagreba smo krenuli u 14,30, a u Dugu uvalu stigli smo 19,30 sati. Svečanost otvaranja natjecanja održana je u hotelu Croatia. U sobi sam bila s još dvije cure iz Zagreba. Drugoga jutra, nakon doručka krenuli smo u Osnovnu školu Monte Zaro u Puli. U Puli smo vidjeli mnogo znamenitosti, a najveća je Arena. Brodićem smo putovali na Brijune i tamo vidjeli tri Titove vile.

Koji su ti dojmovi s natjecanja?

Bilo je lijepo, zabavno, poučno i zanimljivo. Družili smo se i razgovarali, upoznala sam nove zanimljive ljude. Ja bih to rado ponovila.

Stigneš li uskladiti učenje za natjecanje i učenje za školu?

Da. Napravim raspored učenja i radim po njemu, manje-više.

Koliko dnevno učiš?

Ne znam. Kad dodem u školu i onda učim za vrijeme odmora.

Imaš li slobodnog vremena i kako ga provodiš?

Imam, tijekom vikenda i navečer. Čitam neku knjigu ili gledam TV. Volim i prošetati.

Zašto baš engleski i povijest?

Oh, to pitanje! Da razmislim! Zato jer sad kužim neka područja koja prije nisam kužila.

Jesi li imala tremu?

Ne, ne, ne... uopće!

Zašto odlaziš na natjecanja?

Ako me zanima nešto i ako sam to učila, zašto ne!!! Hoću i trebam negdje pokazati svoje znanje.

Imaš li koju poruku za one koji žele biti kao ti?

Ha, ha, ha... Tko želi biti kao ja? Dobro, evo ovako: "Vučite se i se bu dobre i nebu problemof"

Anica i Ana, #7.a

Počeo je i nogomet

7.3.2003.g. u OŠ Matije Gupca otvorena je sezona nogometa. U školu Matije Gupca posjetila je škola iz

Desinića. Igralo se za ranih jutarnjih sati uz oblačno vrijeme. Završni rezultat bio je 11.3.2003. g. u Desiniću odigrana je uzvratna važna utakmica. Utakmica je počela oko 11 sati, a

počelo je uz veliku tremu i nestrpljenje. Utakmica je završila 2:2, a tim rezultatom momčad Osnovne škole Matije Gupca ide dalje. Uz malo sreće i napornog rada, igrači škole Matije Gupca se nadaju da će stići do finala, a možda i osvoje prvenstvo. Tko zna.

Tanja Bekina 8.c.

POBJEDNICI –GUBITNICI

U četvrtak 13.03.2003. u školi Matije Gupca u velikoj školskoj dvorani održavalo se natjecanje u muškom rukometu. Rukomet je počeo u 9:00. Natjecali su se : MARIJA BISTRICA, PETROVSKO, LOBOR i GORNJA STUBICA

Većina učenika bila je žalosna jer se rukomet odvijao u vrijeme nastave. Kada se završilo:

1. Marija Bistrica je slavila pobjedom,
2. Petrovsko je bilo zadovoljno ,
3. Gornja Stubica je bila neraspoložena,
4. Lober je bio tužan.

I tako, momčad G. Stubice ne ide na daljnje natjecanje.

Nikolina Salar i Marija Boltek
ŠAH

Šahovska ekipa OŠ Matije Gupca iz Gornje Stubice već šest godina uzastopce pobjeđuje na županijskom natjecanju. 2002. g. uspjeli su se plasirati na državno prvenstvo koje se održalo u Zagrebu. Bili su 10. od 12 ekipa. Ove godine su također uspjeli doći do regionalnog natjecanja koje prethodi državnom, ali bili su 7. Razgovarali smo s Davorom Šagudom, članom naše ekipe.

Koje su epipe bile na županijskom natjecanju u našoj školi?

Bili su iz Krapine, Oroslavja, Krapinskih Toplica.

Što se zbivalo?

Svi smo se dobro zabavljali.

Kako se sada osjećaš?

Pa, još ne znam rezultate...

Postoji li i žensko natjecanje?

Da, ali naše cure ne igraju šah.

Eto, cure, znate kako treba krenuti ako želite zanimljivo iskoristiti svoje slobodno vrijeme i baviti se sportom koji u našoj školi ima dugu tradiciju, a i dečki će vam rado pomoći.

Anamarija Kirin, 7.c

Matematika

Nakon školskog natjecanja iz matematike na kojem su se najviše istakli brojem osvojenih bodova Luka Lukina iz 6.a i Ivan Cinčić iz 8.a, na županijsko natjecanje 4.4.2003. u Gornje Jesenje pozvan je Ivan Cinčić i Luka L. Ivan je osvojio dobro 3. mjesto, a Luka odlično 2. mjesto sa zaostatkom od jednog boda.

Martina Goluban, 8.a

Beži, beži...

Za sve atletičare važan datum bio je 8. 4. 2003. kada je u Krapinskim Toplicama održan županijski kros.

Gornjostubičanci su već poznati kao dobri trkači pa su u školu donijeli čak tri pehara, najbolji su sve skupa kao škola:

- 2. mjesto – 5. i 6. r. ženske
 - 2. mjesto – 5. i 6. r. muški
 - 2. mjesto – 7. i 8. r. ženske, a dečki
7. i 8. r. bili su na 5. mjestu.
- Natjecalo

Posebno treba Škvorca iz 6.b koji je u svojoj kategoriji bio prvi i Mateju Sekalec iz 6.b koja je u svojoj kategoriji bila treća.

zajedno bilo ih je ukupno 84, dok je učenika iz viših razreda bilo 38.

Anica Šenjug, 8.a

ZEMLJOPIS

sudjelovalo 62 učenika.

Koji su naši učenici i koje mjesto?

Luka Postružin – 1. mjesto

Lipin pukovnikolac ?

Kad se održalo županijsko natjecanje iz zemljopispa?

Natjecanje se održalo 21.3.03. u OŠ Viktora Kovačića Hum na Sutli.

Koliko se škola natjecalo?

Natjecale su se 24 škole.

Koliko je učenika sudjelovalo?

Sveukupno je

Jurica Darapi – 4. mjesto
Da li je bilo kakvih nagrada?

Da, ali nagrade su dobili samo prvoplasirani.

Kakvu nagradu je dobio Luka Postružin?

Luka Postružin je dobio jednu knjigu.

Što smo postigli tim natjecanjem?

Tim natjecanjem postigli smo velik uspjeh i Luka Postružin pozvan je na državno prvenstvo.

Kad će biti državno prvenstvo?

Državno prvenstvo iz geografije bit će 8.- 11. svibnja.

Gdje će se održati državno prvenstvo?

Državno prvenstvo održat će se u Vrsaru u Istri.

Petra Blagec i Mirjana Šobak 6.c

Luka prenosi slavu Gornje Stubice

Luka Postružin, učenik 5.b razreda zbog

uspjeha na županijskom natjecanju iz zemljopisa (1.mjesto) išao je na državno natjecanje u Višnjjanu na kojem je službeno bio 4. Odlučili smo saznati kako je tamo bilo.

Jesi li se dugo pripremao za natjecanje?

Dugo sam se pripremao ali kad bi u školi trebao učiti s učiteljicom Knezić nije bilo vremena za sastajanje.

Kakvi su dojmovi?

Super, jako mi se svidjelo, smještaj je bio dobar, a hrana je bila odlična.

Jesi li upoznao koga novog?

Da, stekao sam mnogo dobrih prijatelja, uglavnom starijih od mene.

Kako se zove projekt-plakat koji si pripremio?

Utjecaj naselja Gornja Stubica na kvalitetu vode potoka Hum.

X. DRŽAVNO NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE

Misliš li i druge godine ići na natjecanje?

Da, namjeravam ići.

Zeliš li što poručiti drugim učenicima?

Poručio bih im da se puno uče jer se svaki trud nagrađuje.

Ukratko ste saznali kako je to ići na državno natjecanje, zato se potrudite, učite i sudjelujte jer kao što vidite: ISPLATI SE!!!

Martina Goluban 8.a

PROJEKT SLANI POTOK

potok prolazi. Voda potoka na četvrtoj mjernoj točci pripada vodama IV kategorije.ima u mulju, a najviše prisutno zlato (šta što ga nema u većim količinama). Različite koncentracije metala u mernim točkama 1,2,3 povezali smo s geološkom starošću stijena

Učenici sedmog i osmog razreda

Voditelj: Štefanija Boltek- Mihaljevski

Suradnici: Marijan Kovačić, Sanja Knezić, Ivan Vidaković i Željko Popović.

Potaknuti pričama da postoji izvor slane vode po kojem je i mjesto dobilo naziv Slani Potok, odlučili smo potražiti taj izvor i provjeriti točnost priče. Nadalje nas je zanimala kvaliteta vode nizvodno od izvora na različitim lokacijama, a također nas je zanimalo sastav mulja ispod vode. Kako se mjerno područje nalazi u "Parku prirode Medvednica" željeli smo uspostaviti suradnju s upravom P.P. Medvednica. Mjerenja koja smo radili u školi rađena su po GLOBE protokolu. Mjerenja rađena u Institutu za geološka istraživanja u Zagrebu napravljena su prema njihovim metodama.

Provjeno istraživanje bilo je vrlo zanimljivo. Izvor potoka je stvarno slanog okusa. Otkrili smo da voda tog izvora pripada vodama I kategorije. Nizvodno od izvora otkrili smo prisutnost onečišćenja što smo povezali sa utjecajem naselja i obradivih površina kroz koje

Što čovjeku znači voda?

Svaki organizam sadrži vodu i to u razmjerne velikoj količini. Voda sačinjava više od polovice čovjekove težine. Čovjek bez vode ne može preživjeti tri do četiri dana. Mnogo vode čovjek troši za održavanje čistoće tijela, odjeće i prostora, te za pripravljanje hrane. Goleme se količine troše u industriji. Što je društvo razvijenije i bogatije, to više troši vode. Danas svaki četvrti stanovnik Zemlje oskudijeva vodom. Kako možemo sprječiti onečišćenje voda? Smanjenjem uporabe deterdženata koji sadrže štetne sastojke, uređenjem odlagališta otpada i pravilnim ostupanjem s otpadom, smanjenjem uporabe umjetnih gnojiva i pesticida te uređenjem sustava i kanalizacije. Koliko je ugroženo Jadransko more? Jadransko more najviše onečišćuje rijeka Po, koja protječe kroz Padsku nizinu, najrazvijenije industrijsko područje u Italiji. Hrvatske rijeke jadranskog slijeva (Zrmanja, Krka, Cetina i Neretva) nisu za sada veliki zagađivači. Najveća opasnost za hrvatski dio Jadrana su tvornička i lučka postrojenja u Kaštelanskom i Kvarnerskom zaljevu.

Voda

Bio sam rijeka života
što tekla je uvijek za druge,
a sada sam tek tih potok
pred kojim su putovi tuge.

Dal' ima li netko na ovom svijetu
tko vodu našu ne voli,
i u nju baca smeće bez
imalo boli.

Bog je želio samo radost
što izlazi iz morskog dna,
a ne ljudima dati vodu
koja će biti zagađena.

I nama je voda potrebna,
za sve naše boli,
i zbog toga čovjek treba
tu vodu da voli!

Tomislav Vlahoviček 6.c

Voda

O mojoj važnosti pričaju
i moj dan slave,
a svakog me dana zagađuju
i ne vide što mi rade.
Moje ime spominju
i moje kapi trebaju
za svoje potrebe mare
na moj život ne gledaju.

Kada sam prvi puta
iz svog oblaka pala
bila sam samo jedna kapljica
bistra, sitna, mala.

A sada sam rijeka
spojena iz takvih kapi
svijet sam cijeli obišla
i sad svaka moja kap pati.

Jer moja važnost
piše samo u nekoj zagubljenoj knjizi
i svakim danom sve me je manje
moja se smrt svakim trenom bliži.

Martina Goluban 8.a

Nagrada Globovcima

U sklopu obilježavanja Svjetskog dana voda u području savskog sliva 21.3.2003. u Zagrebu poduzeće Hrvatske vode i Državna uprava za vode nagradili su OŠ Matije Gupca pokretnim laboratorijem za analizu vode i knjigama *Kamen i voda, Otpad nije smeće – za rad vezan uz zaštitu voda u okviru GLOBE grupe*.

Božica Bekina i
Nikolina Salar,
6.c

ANKETA

Učenici se često u školi tuku. Možda je to zato što nemaju slobodnog vremena ili imaju previše obaveza – pogledajte što su izjavili. Što mislite može li ikako u takvim situacijama pomoći? Pišite! Primamo sve prijedloge. Adresa: Sandučić Lipinog pučkoškolca u školskoj knjižnici.

MOJ DAN

MRZIM KAD MORAM:

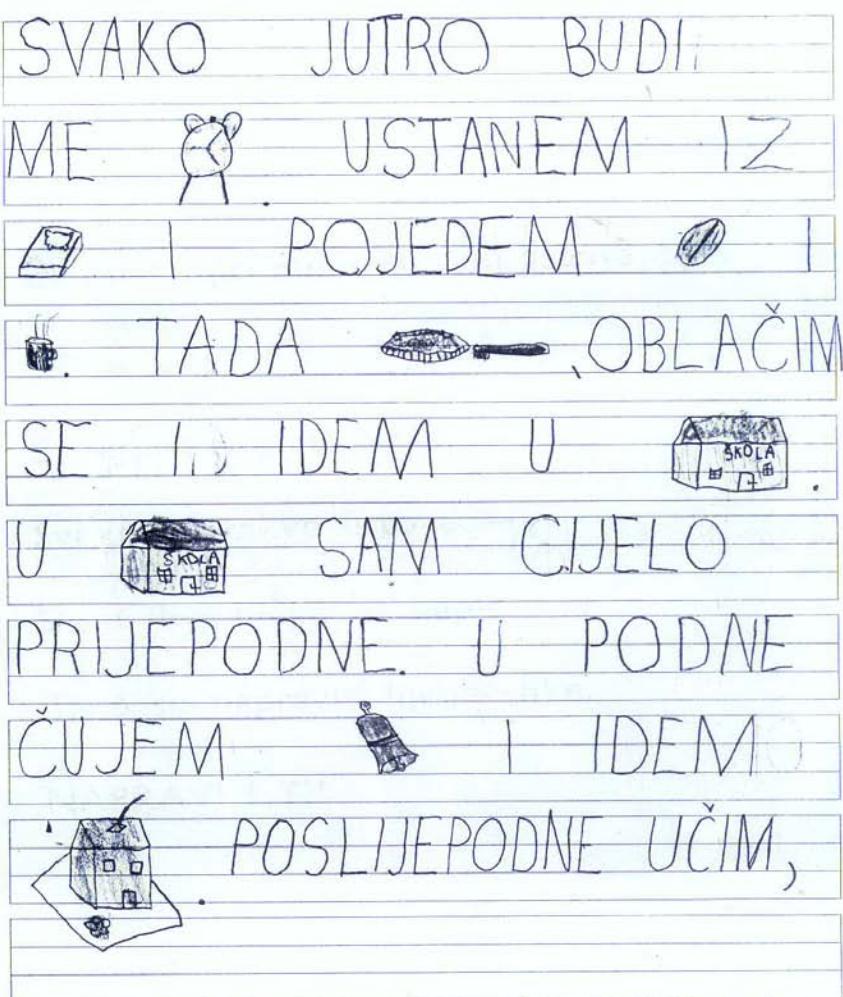
- pospremati sobu
- čistiti kuću
- prati suđe
- prikupljati razbacane stvari
- čistiti svoju sobu
- pjevati na glazbenom
- rano ići spavati
- učiti za ispit
- biti sama
- pomagati mami

LJUTI ME KAD:

- moram čistiti tatin automobil
- kad radim sve, a sestra ništa
- kad se netko tuče
- kad se svadim sa sestrom
- kad netko psuje
- kad dobijem 58 zadatka iz matematike za -zadaću
- kad se učenici rugaju profesorima
- kad mi brat ne da mira nego me živcira da se zidovi tresu
- kad dobijem lošu ocjenu

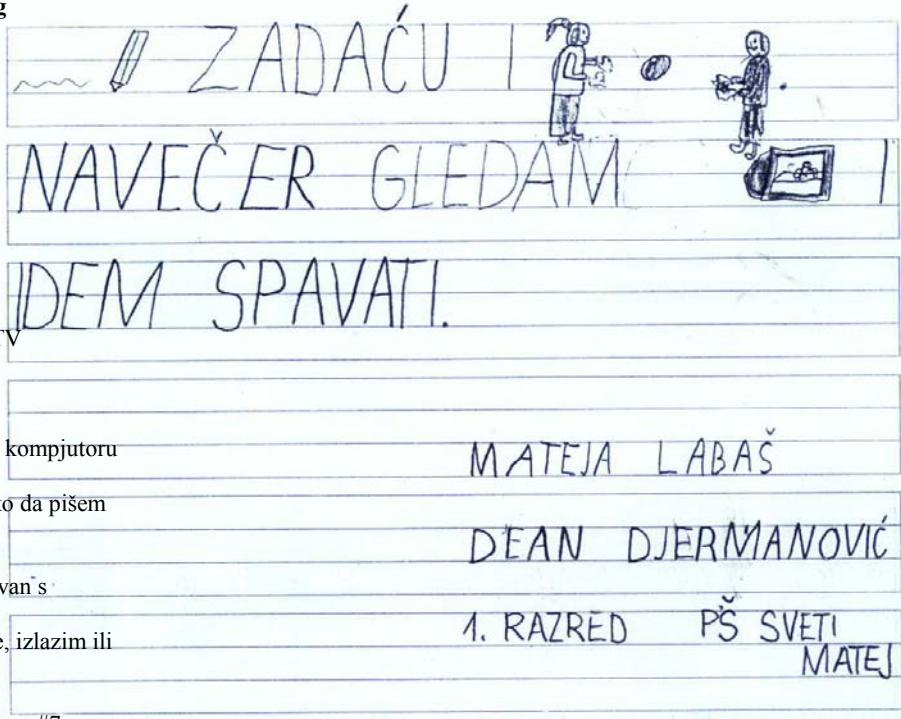
IMAM PROBLEMA SA:

- sestrom
- susjedima koji bi se stalno svadali
- zdravljem
- dečkima iz razreda
- informatikom
- koncentriranjem na satu
- rasporedom učenja
- matematikom
- nervozom
- pameti u glavi
- bratom
- engleskim

Učenici se često žale na preopterećenost školskim obvezama. Zapitali smo ih, **imaju li uopće slobodnog vremena i kako ga provode?** Pročitajte odgovore koje smo na školskim hodnicima prikupili od vaših kolega:

- ❖ Kako kad, igram nogomet
- ❖ Imam, provodim ga uz igru
- ❖ Kad nemam puno za učiti, slušam glazbu
- ❖ Nemam, zato jer trebam puno učiti
- ❖ Ponekad, čitam knjige
- ❖ Imam, idem k prijateljicama
- ❖ Da, igram Play station
- ❖ Imam, vozim se biciklom
- ❖ Uvijek imam slobodnog vremena, gledam TV
- ❖ Tak-tak, čitam "OK" i "Teen"
- ❖ Imam, dosadujem se
- ❖ Kako kad, crtam
- ❖ Imam. Provodim ga tako da igram igrice na kompjutoru
- ❖ Imam. Provodim ga tako da šećem
- ❖ Imam slobodnog vremena. Provodim ga tako da pišem pjesme
- ❖ Imam. Provodim ga tako da se odmaram
- ❖ Ne, meni nije dosta. Kad ga imam, izlazim van s prijateljima
- ❖ Imam, ali malo. Skupljam herbarijske biljke, izlazim ili pomažem mami. Navečer gledam TV

Anketu proveli:

Anamarija Kirin #6.c, Iva Stakor #5.a i Martina Goluban #7.a

Tučnjava u školi

U OŠ Matije Gupca svakodnevno se na hodnicima odvijaju tučnjave. Stariji dečki izazivaju mlađe i eto, kako nastaje tučnjava. Moglo bi se reći - iz čista mira. Oni mladi žele se oduprijeti onima koji ih izazivaju. Za većinu dječaka u školi moglo bi se reći da im je tučnjava hobi. Nema dana da nema tučnjave. No, svi idu kući sretni i veseli pa makar su imali koju razmiricu i potukli se.

Božica Bekina, 6.c

Ozljede u školi

U našoj školi zaredale su ozljede. Malo-malo pa netko mora u bolnicu po gips, na šivanje ili su to neke manje ozljede koje ipak onemogućavaju normalan radni dan. Naši novinari sastavili su kraću anketu i saznali da se ozljede uglavnom događaju ili na satu tjelesnog odgoja ili u tučnjavama na hodniku. Najzanimljiviji su bili prijedlozi samih učenika koji su odgovarali kako ih sprječiti. Evo nekoliko:

- najviše učenika složilo se da bi sami trebali biti pažljiviji
- bez trčanja, naguravanja, podmetanja nogu
- traži se od učenika da se odgovorno ponašaju
- učenici bi sami trebali sastaviti pravila i postaviti strože kazne ako ih se ne poštuje (vesti zaštitare, bio je jedan prijedlog)
- postaviti kamere na hodnicima
- slušanje glazbe preko razglosa za vrijeme odmora
- više vježbati i zdravije se hraniti (da ne pukne kost pri manjem padu)

podatke obradila novinarska grupa

Ima problema u 8.a??

HOĆEŠ BATIN

U našoj školi ima mnogo djece koja se tuku, bilo to iz ljubavi, školskih problema, zabave ili bez veze. To je u zadnje vrijeme najčešći događaj na našim školskim hodnicima. Odlučili smo ispitati jednog od njih: Marka Hrena iz 8. a razreda – dječaka koji se zasigurno najviše tuče u cijeloj školi, a kako doznajemo i izvan nje.

Jeli istina da se voliš tući?

Je, istina je.

Zašto se tučeš?

Zbog sega pumalu.

O čemu razmišljaš dok se tučeš?

Nemam vremena razmišljati.

Kamo najčešće "štosaš"?

V nos.

Kamo ti najčešće dobiješ, dok se tučeš?

V rit i rebra.

Ti često pobijediš, kako to uspijevaš?

Pješice (šalim se), Vježbam, vozim biciklin, dilam sklekovе

S kim se najčešće tučeš?

S Mucakom (8. a), s bratom, s onem doj zaj...

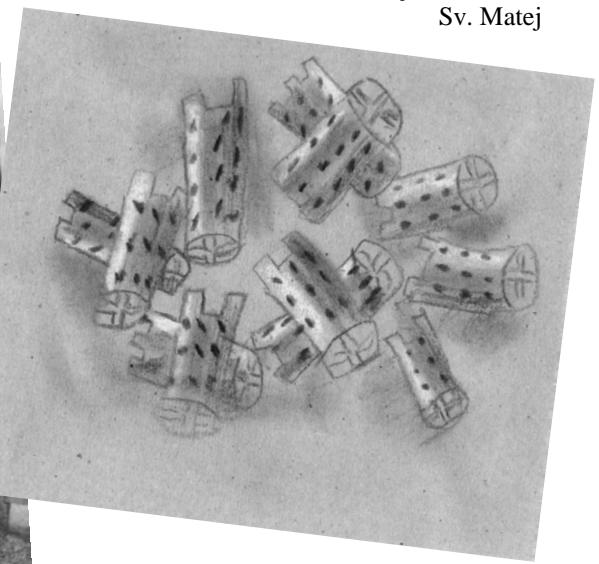
Imaš li kakvu poruku onima koji se tuku?

Tko se tuče, taj se voli.

Dakle vi koji probleme rješavate šakama, prestanite jer se za to može dobit ukor. Problemi se ne rješavaju šakama nego razgovorom i dogовором. Ako vas netko zadirkuje, otidite ne dajte da vas bijes savlada!

Intervju vodile Ana i Anica, 8.a

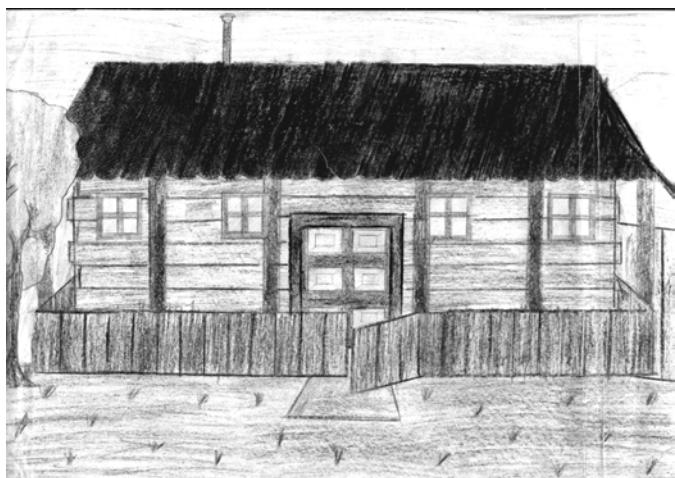
Natalija Fuček #4.r
Sv. Matej

LITERARNO - LIKOVNE STRANICE

BAKA

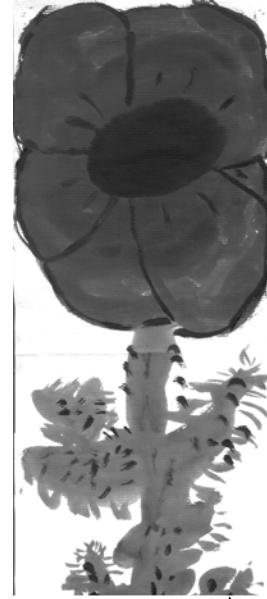
Živjela jednom jedna stara baka. Bila je to najbolja baka u selu. Kosa joj je bila potpuno sijeda. Bila je skupljena u prekrasnu punđu. Lice joj je bilo naborano, no ipak lijepo. Rumena kao crvena jabuka. Na njemu su se isticale naočale. Slabog je bila vida pa su joj naočale pomagale. Nosila je topalu smeđu vestu koja joj je grijala leđa. Baka je bila pogrbljena i niskog rasta. Imala je štap koji ju je služio da lakše hoda. Na nogama su joj bile sive cipele i tople čarape. Te noge su se

Anita Bočkaj #7.b

kroz cijeli život nahodale. Nikad im ništa nije bilo teško. Baka je puno radila i bila marljiva. Usprkos svemu je stigla pomoći ljudima. Jako ih je voljela. Voljela je i prirodu. Uživala je u njoj. Kad je imala vremena, sjedila na klupu i odmarala noge. Slušala je pjev ptica i žubor potoka. U tome je najviše uživala. I moja baka poput ove, pomogla je svima nama da nam bude dobro i ugodno. To je činila svim srcem.

Ivana Kosec 5.b

Viktorija Pikec, 2.a

KAK VOLIM SVOJE SELE

Gde god da pojdem nigde ne
bum našla lepše sele kak je
moje. Morti ima lepših hiž, ali
tak dobre i vredne ljude ni v
jednom selu ne bum našla.
Volim svoje sele jer me vsaki tu
zna, a i ja znam vsakoga. Ni me
strah ni po noći nekam poći.
Vsake bu hiže svetlo gorelo ak'
mi se nekaj zgodi. Taki budu
vsi z hiž zleteli i v pomoć mi
pritekli. V mojem selu se niš
skriti nemre, ni žalost, ni
veselje. A to tak i mora biti.
Senek, najbolje pozname jeden
drugoga. Ak' mi je teške nešči
me bu tešil, a će mi
se nakej lepega zgodi, zakaj i

drugi ne bi bili srečni. Naj navek bu tak lepe v mojem selu,
da nišči ne bu nigdar štel z njega prejti.

Tihana Lisak, #3. r. PŠ Sveti Matej

Jutarnja magla
Gusta i vlažna
na očima poput mrene.

Snježana Knapić, #5.b

Žuti jaglac
pokraj puta
sjedi u travi.

Marko Slivar, #5.b

Veseli krijesovi
crvene se na Jurjevo
poput vulkana!

Marko Ladišić, #5.b

Tihana
Lisak, 4.r.
Sv. Matej

Basna o žoharu

(učenica je ovu basnu napisala kao dar za 80. rođendan
pisateljici Vesni Parun)

Žohar i lav su isli putem. Bila su to dva najbolja prijatelja. Žohar je sjedio na vrhu lavlje glave. Zajedno su prolazili sve prepreke, zajedno su se veselili, pričali, razgovarali o problemima. Lav je bio dobroćudan no veoma snažan, a žohar je bio malen i svadljivko, napuhanko. Taj dan su pričali dogodovštine iz svog života. Žohar se odjednom namrgodio i rekao lavu pogrdne riječi. Lava je to dirnulo duboko u srce. Bacio je žohara sa glave i punom brzinom pojurio naprijed. Žohar je ostao sam. Mislio je da lav nije uopće hrabar, da je nekakva kukavica što bježi od jedne riječi. Uskoro pokraj te staze prođe mudra sova. Vidjevši žohara, osjeti da se nešto dogodilo. Kad je sve saznala, mudro reče žoharu:

"Jezik nema kosti, al' može ubosti!"

Katarina Pasanec, #4.b

LJUBAV NIJE LAKA

Svi misle da je ljubav igra, ali ljubav nije laka.
Jednog dana zaljubila sam se u dječaka Martina. Bila je to ljubav na prvi pogled. Viđala sam ga svake srijede. Razmišljala sam dugo vremena o njemu, trgala i vukla latice s cvijeta pitajući se da li me voli ili ne. Puno puta sam zamolila učenike iz njegovog razreda da ga pozdrave. Tako je i on mene pozdravlja. Volim ga već jednu punu godinu. On nije bilo kakav dječak, on je moja prva prava ljubav. Ali nešto nevjerojatno se dogodilo. Dječak iz mog razreda se zaljubio u mene. Obojica dječaka su veoma dobra. Zato mislim da ljubav nije laka.

Manuela Gospočić, 4.b

LUDI DAN

Crrrr,crrrr,crrrc,crrrr! Crrrr, crrrrr! Tres! Opet moja dosadna budilica, a tek je 7 i 10. Pokušat ću opet zaspati. Koliko? 7 i 10 !!!!! Naglo skočih iz kreveta. Pa ja moram u školu. Brzo! Bum! Au, kako boli! O ne! Jadan ja! Pao sam ravno na moje jučerašnje remek djelo od lego kockica. Konačno sam se izvukao iz sobe. Bio sam već do kraja razbuđen. Nije ni čudo. Bilo je to hiper lego buđenje. Sišao sam u dnevnu sobu. Brzo sam stavio grijati mljeko i usuo zobene pahuljice u zdjelicu. O ne! Na satu je eć 7 i 20! Sjeo sam u fotelju, ne znam, valjda da se malo odmorim. No tako sam brzo ustao jer me ubolo nešto vrlo oštro.Bila je

Petar Kosec, 2.a

to mamina šivača igla skrivena u nekom odjevnom predmetu.

Još se nisam poštено oporavio od ovog šoka kad je došao novi. Iz kuhinje se čulo:» Š....ššššš...» Moje mljeko! Pojurio sa tamo, ali bilo je prekasno, štednjak je plivao u mljeku.

Ostavio sam sve te nevolje u kuhinji i pošao spremati se za školu. Bilo je već 7 i 25. Jad sam uzeo i složio stvari u torbu, shvatio sam da su mi tenisice pune blata od jučerašnje nogometne utakmice. Morao sam ih očistiti jer me neće pustiti u školu. U školu sam pojurio brzinom svjetlosti tek u 7 i 35. Mislio sam, nadao se da je mojim nevoljama kraj. Tako se činilo. Osam školskih sati prošlo je glatko izuzevši činjenicu da sam na satu tjelesnog, dok smo igrali rukomet, Lipin pučkoškolac 7

Danijel Vidošić,
3.r. Sv. Matej

Ivana Moštak, #5.c

Bijeli oblak putuje nebom
promatrajući svijet.
Nevjerojatno je jugačak!

Tihana Lisak, 4.r. Sv.Matej

MOJ KOMPJUTOR PONEKAD MI ZAMIJENI DRUŠTVO PRIJATELJA

Kada sam sama kod kuće i dosadno mi je, društvo prijatelja zamijeni mi moj kompjutor. To je stroj koji ne može govoriti, ali me može slušati. Na njemu igram igrice, slušam glazbu, gledam film Harry Potter. Ponekad idem na internet pa šaljem poruke i čitam o različitim stvarima i osobama u svijetu. Na taj način upoznajem svijet i saznam mnogo o ljudima i događajima za koje nikad nisam čula. I kada se posvadam s prijateljem, sjednem za kompjutor i igram se. On se ne zna svađati. Samo šuti. Meni to ne smeta. Nisam tada osamljena i tužna zbog svađe, već vesela. Vrijeme mi brzo prolazi u igri. Ipak postoji velika razlika između prijatelja u školi i malog sivog stroja. S prijateljima u školi mogu razgovarati, svađati se, izmjenjivati iskustva, šetati, odlaziti na izlet, smijati se i još mnogo toga. Mislim da mi je draže biti u društvu s prijateljima u školi, nego kompjutora. On samo pokatkad dobro dode u trenucima samoće.

Ivana Herceg, 4.r. Sv.
Matej

Mateja Sekalec 6. b

Mateja Čmarec, #3.b

Blek

Ja imam psa Bleka. Kad sam tužan on me pokušava razveseliti. Lovi svoj rep, daje mi šapicu, glupira se, liže mi cipele, stoji na nogama i hoda na dvije noge nekoliko sekundi. Kad ga vodimo u šetnju, juri kao grom. Mi padamo, a on nas vuče. Pustimo ga da juri po dvorištu. Pobjegne i juri po selu. Vrati se za pola sata. Već je nekoliko puta potrgao lanac i ogrlicu. Sada strogo pazim da mi ne potrga najskuplji lanac i kožnu ogrlicu.

Ivan Sinković II. a

Krunoslav Kelemen, #3.b

DOLAZAK PROLJEĆA

Sunčano je vrijeme. Snijeg se otapa. Ptice veselo pjevaju i navještaju dolazak proljeća. Dolazak proljeća navještaju njegovi vjesnici: visibabe, zvončići, jaglaci, Šafrani i kockavice već sad možemo vidjeti u prirodi.

Kad proljeće polako dođe, donese mnogo lijepih i prekrasnih promjena u prirodi kojima se vesele životinje, a pogotovo djeca i ljudi.

One životinje koje su spavale zimski san, probudile su se. U to prekrasno vrijeme vraćaju se ptice iz toplih krajeva. Cijela šuma pjeva. Polako počinju radovi na oranicama i vrtovima. Trava sve više raste i zeleni se. Raste i ostalo cvijeće osim vjesnika proljeća. U voćnjacima se događa jedna divna promjena. Lisni pupoljci listaju, a cvjetni se pupoljci pretvaraju u cvjetiće koji rasprostranjuju miris po cijelom voćnjaku. Sve divno miriše.

Lijepo je imati prirodu i ne uništavajući je, znati da će se kroz svako godišnje doba događati neke, neke nove promjene koje će nas obradovati.

Božica Bekina 6.c

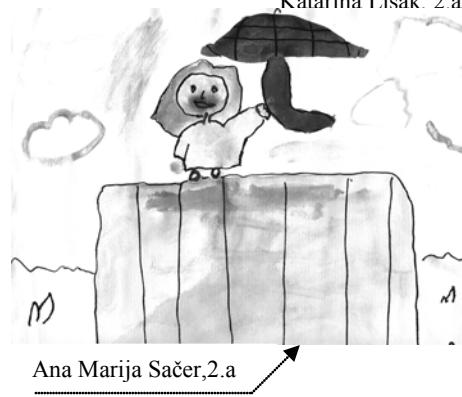
PROLJEĆE

Što je to? Što se to zbiva?
Zeleno ruho šuma dobiva.
Zlatne zrake proljetnog sunca
Miluju brege prepune jaglaca.

Šume su pune ptičjeg pjeva,
Iz svoga brloga medo pospano
zijeva.
Oko proljetnog cvijeća pčele
već zuje,
Svi drugi kukci u travi već
bruje.

Laste su stigle s dalekog juga,
otišla je zima hladna i duga.
Svaka se biljka i biće suncu
raduje.
Kako i ne bi
pa PROLJEĆE tu je!!

Juraj Gudan, 3.a

Ana Marija Sačer, 2.a

Na mojoj dvorištu raste mlada breskva. Obukla je svoj novi plašt bijele boje. Izgleda puno ljepše nego prije. Sve joj je drveće zavidno. Zavidni su joj zbog ljepote i zbog toga što stalno roj pčela slijeeće na nju, a ne na njih. Pokraj nje stoji drijenak. Ne može joj se nadiviti. Zamolio ju je da pleše s njim na sutrašnjem plesu za drveće. Ispod breskve rastu prekrasne visibabe, jaglaci i još mnoštvo drugih proljetnica. Trava blista pod njezinim nogama. Jaglaci joj zvižde, visibabe zvone, a njezine latice joj ukrašavaju lice. Pobjedila je na jučerašnjem balu za drveće.

Marta Glogač, #3.a

PROLJEĆE, LJETO, JESEN I ZIMA

Kad se oko tebe sve zazeleni,
i procvate prvo cvijeće,

znaj stiglo je proljeće.

Kada sunce neumorno sja,
tada smo najsretniji i vi i ja.

A i drugi vole dane žarkim suncem obasjane.

Dragi prijatelji i prijateljice,
Eto-ovo vam je ljeto.

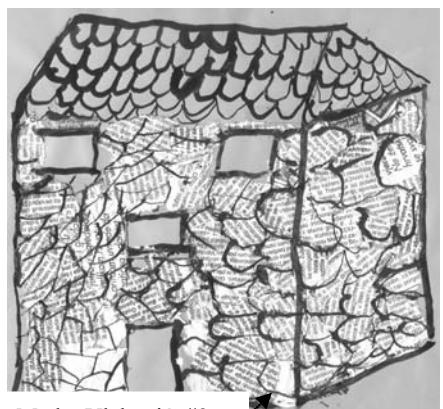
Znate, svaka je jesen rodna i bujna,
a svaka njiva zrela i bujna.

Ta teta jesen puna je mašte, predivnim
bojama oboji lišće.

Pahuljice bijele, skupa s djecom

zimi se vesele. Ta hladna zima bijelim bojama šara,
a na našim nosićima crvene točkice stvara.

Danijel Salar 5.b

Matko Vlahović, #2.a

Lipin pučkoškolac 7

VRAPČEVO PISMO RODI

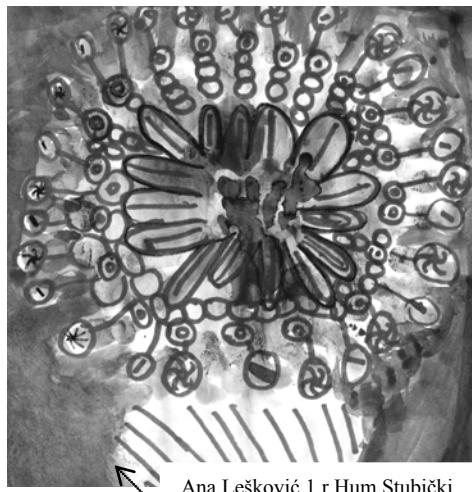
Draga Rodo,
Tebi je vruće
to mi je dragoo.

Ovdje zima steže,
čekamo proljeće blago.

Dimnjak tvoj čuvamo,
kraj njega se grijemo.

Djeci priče pričamo
i veselo se smijemo.

Roman Pušec, 3.a

Ana Lešković 1.r.Hum Stubički

PUSTOLOVNA PRIČA

Bio je to divan sunčan dan, kao stvoren za piknik. Moji prijatelji i ja krenuli smo biciklima tražeći pravi travnjak za nas. Kad smo ga napokon našli, tamo smo se i smjestili. Zabavi je brzo došao kraj i polako se počela spuštati noć. Svi su se razbježali kući i ja sam ostala sama. Već je bilo kasno i pala je noć. Poput crnih zavjesa prekrila je cijeli kraj. Nisam mogla pronaći svoj bicikl i već me počeo hvatati strah. Lovio me je svojim dugim kandžama za noge i ruke, ali ja se nisam dala. Potrčala sam brzo u šumu gdje je drveće plesalo oko mene mrtvački ples. Njihove grane lovile su me za ruke i noge poput gladnih i podivljalih zvijeri. Više nisam mogla izdržati, strah me ulovio i brzinula sam u plač. Plakala sam sve dok

Tihana Lisak, 4.r. Sv.Matej

"Pustolovna priča zatvara zvuk." "Zvuk je" baš kao da netko otvara i zatvara vrata. Polako sam išla sve dublje u šumu, a škripanje se čulo sve jače. Srce mi je sve jače tuklo i već sam mogla čuti kako ide *bum, bum, bum*. Tada sam napokon ugledala veliki dvorac. Bio je poput orlova gnijezda. Ruka mi je sama krenula prema starim, isušenim vratima. Nisam znala kako ju zaustaviti; kao da ju je vukla neka čudna sila. Onda sam najedanput u rukama osjetila gladnu kvaku oblijepljenu nekom sluzavom tvari. Vrata su zaškripala i ja sam se našla u dvoru. Bio je to velik dvorac. Hodala sam na prstima pokraj zidova punih slika kad najednom začujem glas. "Dobro došla." Brzo sam se okrenula i zamalo pala u nesvijest. Gospodin s dugim brkovima sa slike obraćao se meni. Tiho sam ga upitala: "Tko ste vi?", a on je odgovorio: "Vlasnik dvorca." "Ali kako? Ta vi ste slika!", rekla sam zbumjeno. "Da, ali ja ne moram biti slika. Vidjet ćeš. Rijetko imamo goste. Možeš otići u treću sobu slijeva na katu gdje ćeš naći razne haljine. Izaberib najljepšu i točno u ponoć dodri na večeru.", ponosno mi je rekao gospodin s dugim brkovima. "Hvala.", rekla sam i potrčala prema sobi. Gospodin se činio simpatičnim, ali sam ipak ostala prisluškivati dok se obraćao gospodi sa slike do sebe. "Došla je naša hrana. Napokon ćemo jesti.", rekao je i pokazao svoje vampirske zube.

"Ja sam tino prvi put uđala." "Taj," "taj," da sanjam.", te brzo otrčala u sobu. Odabrala sam najljepšu haljinu i spustila se u predvorje točno u ponoć. Svi su me gledali kao da sam im kraljica. Nakon zajedničke večere jedan od mladića me je zapitao za ples. Plesala sam s njim sve dok mi nije pokazao svoje vampirske zube i pokušao me ugristi. Tada sam potrčala prema vratima i ugledala veliki križ kojeg sam

Ljubica Benko, Hum Stubički

zgrabilo i bacila na pod. Tako sam zaustavila cijelu paradu vampira koja je trčala za mnom. Dugo sam se mučila da otvorim vrata i kad sam napokon uspjela, trčala sam šumom najbrže što sam mogla. Sada nisam dopustila da me strah svladala. Dotrčala sam sve do travnjaka gdje me je čekao moj bicikl. Sjela sam na njega i poletjela doma kao na letjelici. Tada sam najednom začula mamu. "Što to radiš?" upitala me. Ja sam tada shvatila da je to sve bio san i, vjerujte mi, hvala Bogu, što je to i bio.

Snježana Knapić, 6. b

LITERARNO-LIKOVNE STRANICE

Nesretna zvijezda

(Mrak na pozornici. Samo se Mjesec sjaji. Nebeskim svodom luta Zvjezdana i priča sama sa sobom.)

Zvjezdana: Kakve li sam ja sreće? Što li će biti sa mnom?

(Razmišljajući sudarila se sa nećim puno većim do sebe.)

Mjesec: Hej, ludo jedna! Malo pazi kuda ideš. Zamalo si pokvarila moj lijepi srp. Pa zar ti nemaš svjetla?

Zvjezdana: Oprosti mi, molim te! Jako sam nesretna jer moji mali krakovi više ne sjaje. Sve mi je mračno i ne vidim kuda lebdim.

Mjesec (ljutito i razočarano): Zato si se i zaletjela u mene, nesretnice jedna. Ali i to se može popraviti.

Zvjezdana: Ali kako, reci, prijatelju?

(Mjesec se odjednom napravi važan i odgovara mudro i hvalisavo)

Mjesec: Pa zar ne vidiš u kog si udarila? Pa ja sam Mjesec i jedino ja ti mogu vratiti svjetlost. U mene je najviše svjetlosti na ovom nebeskom svodu.

Zvjezdana: Molim te, učini to. Ne želim lutati u mraku. Želim sjati poput svojih sestrica.

(Mjesec se sav napuhne, duboko udahne i puhne na malu zvijezdu čitavi oblak zlatne, sjajne prašine.)

Zvjezdana: Kako sjajim! Pogledaj, moji krakovi se opet zlate. Sad više neću lutati u mraku. Kako će ti se odužiti, Mjesec?

(Mjesec je sav zatreperio jer mu Zvjezdana prilazi i daje veliki poljubac.)

Mjesec: Pa, eto, ovo je bila dovoljna zahvala. Budi moja družica. sa mnom ćeš uvijek sjati i uz mene se nećeš nikada izgubiti.

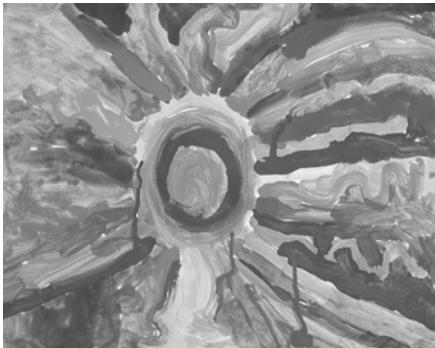
(Zvjezdana se privine uz Mjesec i oboje zatreperi i zaspri na dolasku dana. Svjetlo na pozornici!)

Manuela Novina, 5.a

Blaženka Herceg 1.r
PŠ Sv. Matej

Dean Djermanović 1.r Sv. Matej

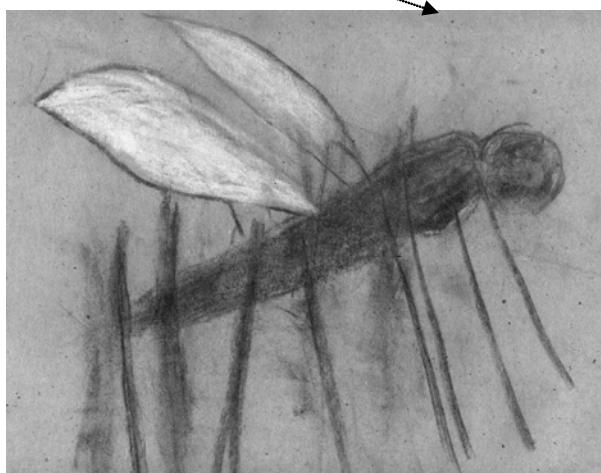
Moj e Val enti novo

Probudim se ujutro, živim popodne, padam s oblaka navečer. I tako je svakog 14.02. Nije važno da li sam zaljubljena ili ne, to je stvar navike. I tako samo odjednom: Auuu! Pala sam sa stolca i počela kleti ovaj dan. Pa nije mogao pričekati? Još nisam riješila problem od prošle nedelje. Poslala sam dvije poruke svojoj simpi, a ovaj drijema! I sad opet mogu vikati. Auu! Jer mi, istovremeno, kao u crtiću, pada slomljeno srce na glavu. I jednostavno ostanem ležati okružena tišinom. Onda je uobičajno da zazvoni mobitel, a tamo neka frendica iz Zaboka pita što radim, i opet, zvoni, zvoni, a onda me zove stari da pita zašto se Nikola ne javlja. I kad me prestanu mučiti vraćam se u ležeći položaj. I opet u prošli vikend, na moj rođendan kad me iznevjerio i nije došao... Ma k vragu, doći će opet, opet Valentinovo!

Upomoć!!

Martina Goluban #7.a

Dolores Lisak #1.r Sv. Matej

Kumarec

Kumarec je dusaden:
gda najlepše spiš,
kraj vuha ti počne
pupevati svoju pesmu.
Zzuuuuu...

Marija Škudar,
#4.b

Osluškujem pjesmu vjetra

Ptice pjevaju svoju pjesmu. Vjetru je dosadno. Dosta mu je bilo slušanja glazbe. "Hej!" razmišlja je vjetar, "i ja mogu napraviti svoju muziku. Svet jeti mi se diviti!" Kako je rekao, tako je i učinio. Prvo je vježbao fućati. Fućao je on, fućao. Fućao je cijeli dan. Kad mu je dosadilo probao je bubnjati po krovu. Bubnjao je dok mu ruke nisu otekle. Onda je šuškao po suhom lišću. To mu se svidjelo, pa je nastavio. Šuškao je dok ga nisu zaboljele noge. Onda je mislio da bi bilo bolje da proba trubiti. Uzeo je glavicu jaglaca i počeo je puhati. Puhaao je i puhaao dok mu usta nisu natekla.

"Nije to za mene!" rekao je vjetar. "Nisam ja za glazbenika. To je predosadno." Od onda on više neće svirati. "A mislio sam postati rock-zvijezda!" izjavio je za kraj vjetar.

Martin Sinković, #4.a

Andreja Drempetić #2.a

Lipin fućkoškolac 7

Jesen v mojem kraju

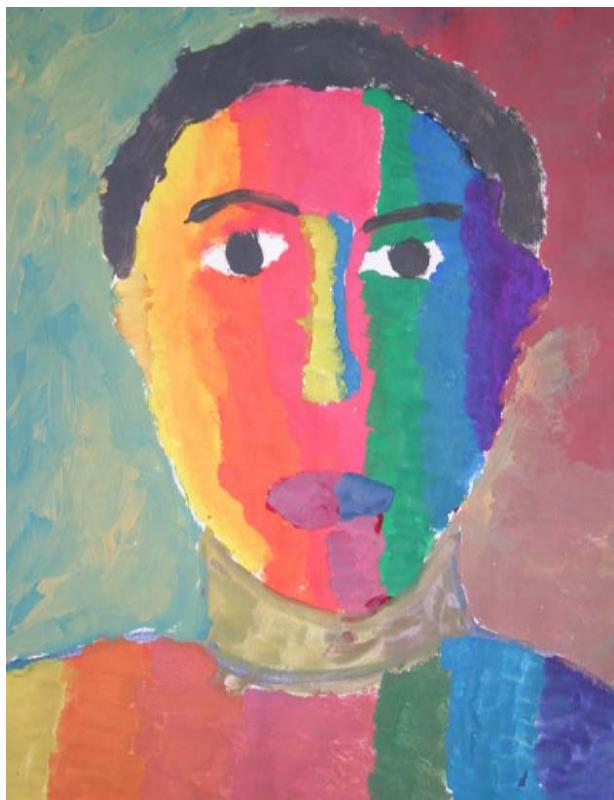
Stiha je došla,
pukučila na vrata hiže,
pusipala mraz pu njiva,
ufarbala lišće na drveću,
pustila mrzle vetre i
friški, mrzli zrak.

Usporila brze putoke,
a na putu zaledila,
nektere lokve.

I tak si sela
i tak si pučinula.

Pak veliju : "Došla je
jesen!"

Anita Bosec, #6.c

Dešč

Krave mučiju,
deca pud 'rastem
čučiju.

Pu letu su se navek vane igrali,
a sad ih je dešč pud drve stiral!

Kristijan Brlek 4.r Sv. Matej

Ni v hižu nisu stigli iti,
kad je dešč na nje mlaze hiti.

Tea Drempetić, #4.b

Monika Čmarec 3.a

PROSINAC

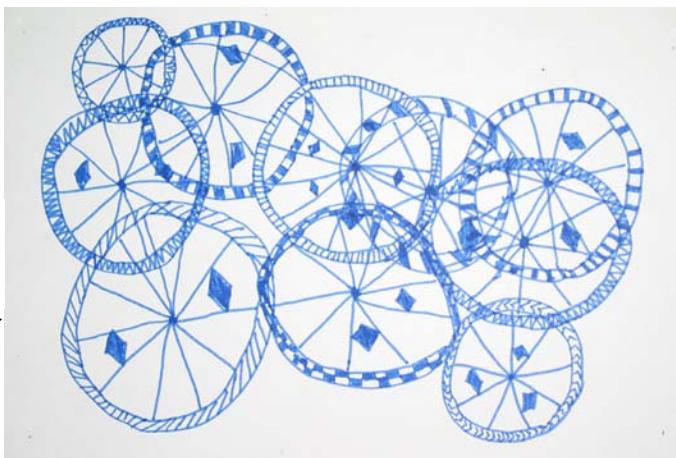
Pahulje padaju po
proplanku.

Pahuljasta pahulja
po proplanku poleti.
Posipa pute.

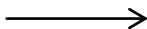
Prozore pomete.

Padaj, padaj,
prosinačka pahuljo!

Petra Jožinec, 3.a

Katarina
Labaš 3.r
Sv. Matej

ZNAJU LI SVI ČLANOVI MOJE OBITELJI SVOJE OBAVEZE

Moja obitelj ima pet članova i svaki član zna svoje dužnosti i obaveze. Ali daleko od toga da se svi toga pridržavaju. Tata i mama, naravno, sve rade na vrijeme, kako treba i koliko treba. Mislim da i ja zadovoljavam. Ali moja sestra, ona je prava «lenguza». Često njene obaveze moram preuzeti ja. Kad nešto radim umjesto nje, ona se samo smije. Tako je bilo i na Uskrs.

Mama i tata su otišli na blagoslov hrane. Moj zadatak je bio da usisam dnevnu sobu, a sestra je morala postaviti stol. Kada sam ja obavio svoj posao, moja sestra se nakesila, pokazala mi svoje konjske zube i rekla:»Bravo, a sad stol». U tom trenutku tako sam se razljutio da sam skočio na nju. No, bio sam brzo

odbijen čim je svojim rukama s dugačkim noktima zgrabila moju kosu i rekla:» Dragi moj braco, jesli li to rekao da ćeš umjesto mene postaviti stol? Ajde, dobro kad već insistiraš! I što sam mogao, držala me za kosu kao lavica svoj plijen te sam postavio i stol.

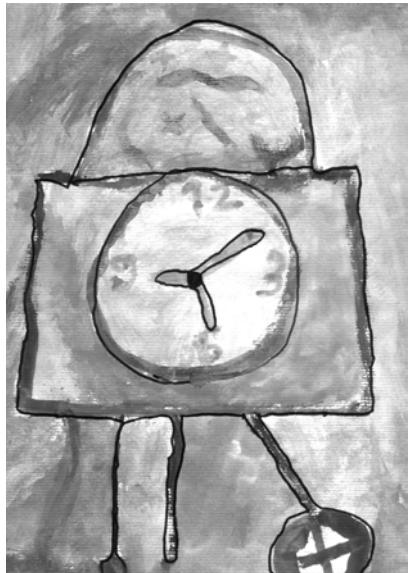
Kad su tata i mama došli kući, ja sam se potužio na sestruru. A oni su kao i uvijek uobičajeno rekli:» Pa ona je mala, pa kako možeš biti takav. Bla, bla, bla.....» A kad sam im pokazao tragove kandži, smislili su još tisuće razloga

zašto Dora nije
kriva:» Pa ti si sinek

ko' tenk. Kako možeš na našu malu Doricu tako skočiti.»

Sve je u meni kipjelo. Mrvica! Ja bih prije rekao slonica s dugačkim jezikom i dugim pandžama. I tako u mojoj obitelji ima dosta sitnih nepravdi, ali kad se sve dobro zbroji i izmiješa, mi smo ipak dobra obitelj.

Jurica Darapi 6.b

Durđica Novina #2.a

Pustol ovi na s jednorogom

Izašla sam s Lunjom u šetnju. Ispred nas je skočio zec. Lunjo je potrčao za njim. Uzalud sam vikala. Lunjo mi je nestao iz vida. Nije mi preostalo ništa nego da ga tražim. Predamnom se stvori špilja. U špilji sam ugledala jednoroga. Zapleo se u trnje. Taj jednorog je bio čaroban. Obećao je da će mi ispuniti jednu želju ako ga oslobodim. Ja sam ga oslobodila i rekla:

"Želim da mi pronađeš Lunju." i on se odmah stvorio ispred mene. Zagrlila sam ga i mislili smo otici. Ali nas je jednorog zamolio da ostanemo s njime i da mu pomognemo pronaći majku. Ispričao nam je što se dogodilo: "Jednog dana dok je moja majka otišla po hranu ja sam ostao sam. Ugledao sam čovjeka. Majka mi je rekla da moram bježati od njih. i ja sam počeo bježati. Čovjek me je uhvatio. Zatvorio me je u jednu prostoriju. U toj prostoriji je bilo mračno i strašno. Taj čovjek je bio brižan prema meni. Davao mi je hranu i piće. Ali moju tugu i čežnju za slobodom nije moglo izlječiti ništa osim da me puste. Nakon nekoliko dana nisam više mogao niti jesti. Čovjek je

shvatio da ja ne mogu živjeti bez slobode i pustio me. Pošao sam u potragu za majkom i ugledao špilju. Pomislio sam da me majka traži unutra. Ušao sam i zapleo se u trnje i onda si me ti pronašla itd." "Nećemo gubiti vrijeme! Idemo tražiti tvoru majku!" rekla sam.

Tako smo mi tražili i tražili posvuda. Odjednom se pojavio čovječuljak. Rekao je da je jednorogova majka na drugom kraju začarane šume. i tada je nestao. Mi smo prošli kroz začaranu šumu. U šumi nas je čekalo mnogo zapreka. Uspjeli smo pobijediti hodajuće drveće i živo trnje. Na kraju šume

nas je čekala posljednja i najteža zapreka. Trebali smo pobijediti strašnoga zmaja. Zmaj je bio velik kao div, a mi maleni kao mravi. Bio je na oprezu, ali nas nije primijetio. Pronašli smo jednorogovu majku i vratili joj jednorozića. Njegova majka ga je zagrlila i iz zahvalnosti prema nama

Katarina Kučak, #3.a

Da sam ja učiteljica

Lako je učiteljima.

Oni dođu rano.
Stanu na hodnik i gledaju
jesu li se sva djeca preobula.
Ako se netko slučajno ne preobuje,
onda na njega viču.

Rano dođu
da ne zakasne na sat koji moraju održati.

A ja da sam učiteljica
pustila bih djecu da odu 10-15 minuta
prije školskog zvona.
Svima bi nam bilo bolje
da sam ja učiteljica.

Mirjana Šobak iz 6.c uz pomoć
Dragutina Tadijanovića

Marija Škudar, 5.b

Čizma u prozoru

Prošle godine, dan prije Nikolinja
deset puta sam oprao čizme. Sto
milijuna puta sam se navirivao da li je
došao sveti Nikola. Umorio sam se i
zaspaо. U šest sati sam se probudio.
Dobio sam pikado i čokoladnog
svetog Nikolu, baš kako sam i želio.
Bio sam veseo pa sam strelicom
napravio nekoliko rupica u zidu.

Ivan Sinković, 2.a

....Davor Lisak...7.b.....→

Zlatna pčela
leti s cvijeta na cvijet.
Gle, njen zaokret!

Božica Bekina, #5.c

Sivi vrabac!
Tiho se vine u zrak
pa nestane u daljinu.

Marko Bigec, #5.c

Pahuljica snijega

Zdravo! Ime mi je Pahuljica Snijega, a zovu me Pahu. Tri sam tjedna padala s neba. Radije me nemojte pitati kako je tamo. Vidjela sam zvijezde, planete, satelite, duhove sa i bez krila, vanzemaljce, svemirske brodove i leteće tanjure. Kad sam prolazila kraj jednog planeta, skoro sam se otopila. Sad sam na Zemlji. Pala sam malom dječaku na nos. On je odmah počeo plakati, a ja topiti se. Tako je završio moj život zbog jednog plačljivca i kukavičkog malog dječaka.

Ivan Sinković, 2.a

Gabrijela Haramustek, 2.a

Pitalica – skrivalica

Pogodi tko sam ! Imam lonac na glavi I mrkvu kao nos. Bijel sam kao slastičar, a umjesto gumbiju imam kameničice. Ja dolazim u posljednje godišnje doba uz pomoć malih vrijednih ručica., koje me grade. U ruci držim metlu, ali nemojte misliti da sam vještica. Tužno stojim u dvorištu, čekam igru djece I veseli smijeh. Ne jedem, ali imam kamene zube. U dvorištu stojim da se niti ne pomaknem. Ljudi me gledaju kakvo sam to ja čudno stvorenje, a I jesam. Nemam noge pa me drži debeo želudac. Kad tko ide kraj mene, pozdravi me I ja njega. Uvijek sam bijel. Zrake sunca ne smiju se pokazati jer sam onda mrtav. Prezime mi dajte sami. A ime mi otkrijte!

Zlatka Jakšić 5.b

Ljubav je...

- kada se svi vole i ljube. Ljubav je važna. Bez ljubavi je tužno. (Kristina Jakšić)
- kada se dječak i djevojčica drže za ruke. (Blaženka Herceg)
- kada mi mama kaže da sam njezino zlato. Bez ljubavi se ne može spavati. (Blaženka Herceg)
- ugodan osjećaj. (Mateja Labaš)

Helena Smrček, 3.a

Strah od mraka

Jedne zimske večeri, kad su dani bili kratki, išla sam kući. Zemljom je vladao crni strašni mrak. Mene je bilo strah. Da probijem strah, počela sam u sebi pričati priče i razmišljati o nečem lijepom. Počela sam i sam izmišljati lijepo zimske priče o vilama. Strah je pomalo odlazio. Počela sam u sebi i pjevušti pjesmice koje sam izmisnila kao na primjer *Moja jabuka*. Strah je najednom nestao, a ja sam već bila kod kuće. Zato, ako vas je koga ili čega strah, istjerajte taj svoj strašni strah da vas više ne progoni, baš kao što sam ja istjerala svoj. Samo recite: "Ja te se ne bojam. Odlazi od mene, mrače!" Strah će ubrzo nestati.

Manuela Ruklić, 4.b

Vrste ljubavi:

Ljubav prema roditeljima.
Ljubav prema bratu i sestri.
Ljubav prema drveću.
Ljubav prema životnjama.

učenici 1.r. PŠ Sv. Matej

Ivana Klanjčić, 2.a

PORUKE CVIJEĆU

**Narcise, cvatite čim veće jer ja volim visoko
cvičeće.**

**Visibabo, nemoj uvenuti i zvoni sa svojom
bijelom glavicom.**

**Jaglac, molim te da što bolje trubiš onda da svo
cvičeće probudiš.**

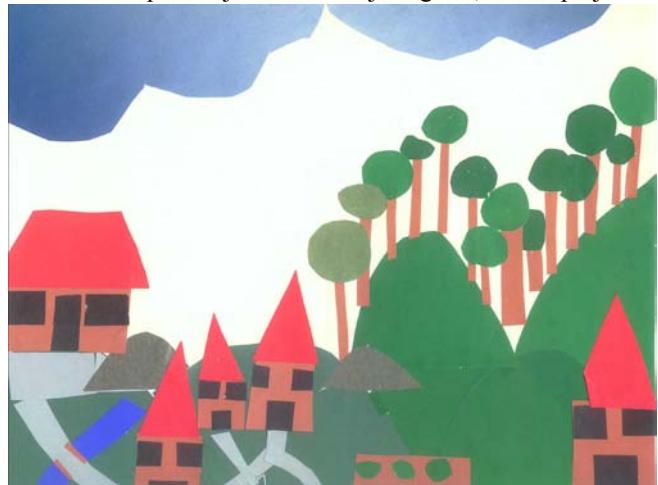
Molim te, ljubičico, da dugo mirišš.

**Visibabo, nemoj uvenuti nego dođi na moj
prozor pozvoniti.**

- poručuju učenici 1.a razreda

Moja domovina

Živim u najljepšem kraju moje domovine. To je brežuljkast kraj. On je okružen razbacanim brežuljcima, gorama i njivama. Najbliža je gora Medvednica. Kad se popnem na njen vrh Sljeme, vidim svoj zavičaj kao na dlanu. Izgleda tako mirno. Ipak u njemu žive moji Zagorci, rade u polju i u

Antonija Sviben 3.b

tvornicama. Djeca idu u škole. Mijenjaju se starinski običaji, kajkavski govor sa novim tehnologijama i modernom "spikom". Za školskih praznika bio sam u svom rodnom gradu, u Varaždinu. Putovao sam vlakom. Posjetio sam Stari grad. Dok sam šetao okolicom dvorca, zamišljao sam da sam vojnik koji brani svoj narod od Turaka. Bio sam i u Slavoniji. Slavonija je okružena velikim ravnim njivama na kojima raste pšenica, suncokret i druge poljoprivredne biljke. Zato Slavoniju zovu žitnicom Hrvatske. Kad vidim kombajne kako žanju, čini mi se kao da ravnicom jašu ogromni konji u svečanom redu. Dok putujem na more, moram proći kroz Gorski Kotar. To je pretežno šumovit kraj. Često je zimi zarobljen u snijegu.

Na žalost put na more otkriva tragove Domovinskog rata. Kad sam video sve one kuće bez krovova, okružene grmljem i žute trake kojima su označena minska polja postao sam tužan. Poželio sam da nikad više ne bude rata. Preko šumovitog i kamenitog Velebita stigao sam na more. Nebesko čisto, plavo more je svojom ljepotom

privuklo mnogo turista. Čuo sam različite jezike i video ljudi svih boja kože. Uskim ulicama od kamena, skoro sam se izgubio. Na plaži sam upoznao nove prijatelje, Dominika i Mateja. Svi zajedno smo se igrali u našoj domovini.

Luka Kosec, #4.b

S ljubavlju izgovaram tvoje ime Hrvatska

U šumoru plavih valova, sred planinskih staza posutih cvijećem, u beskraju plodnih ravnica savila je gnijezdo moja divna domovina. Svoje temelje je gradila stoljećima, s velikim trudom i mukom, da bi postala ono što danas jest. Rušili su je mnogi i razarali. Ali, njezin vjerni puk, junački se borio za nju, s njom dijelio istu bol. Na žalost nestali su mnogi životi. U tmini hladnih grobova, neka ih grije naša ljubav i sreća mlade domovine! Domovina je jedna velika obitelj. Međusobnim poštivanjem gradimo slogu i ljubav. Na sreći sviju nas, gradimo i svoju sreću. I tuđinci će zavoljeti ovaj krajolik, ljudi koji žive u njemu. Zavoljet će i hrvatski jezik. Svaki dio naše prelijepе domovine Hrvatske dići se svojom junačkom povješću.

Ivan Pavlović 4.b

Osvrnem li se na bilo koju stranu svoje domovine, divni prizor ushiti moje srce, moje oko i moju dušu. Na kraju, mogu reći još samo da je Hrvatska junačka zemlja. Nakon svega što je propatila, još uvijek je postojana. Hrvatska, domovino moja, ponosim se tobom i uvijek, gdje god bila, izgovarat ću tvoje ime s ljubavlju.

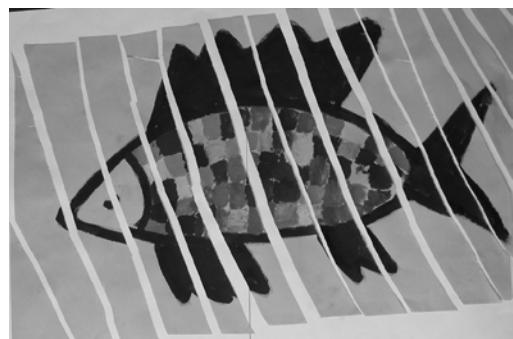
Sanja Sviben, #8.a

PRVI ZVIŽDUK

Jednog proljetnog dana čuo se zvižduk. Bio je to prvi zvižduk malog žutog proljetnog jaglaca. Zvižduk se čuo iz procvale proljetne šumice. Bila sam jako znatiželjna i otišla sam odmah u šumu. Puhao je nježni vjetrić. Krošnje stabala nježno su se ljuljale na vjetru. Razgledala sam šumu i tako

stigla do velikog hrasta. Oko njega je bilo puno malih proljetnih jaglaca. Na zelenoj travi sjedila je djevojčica. Zviždala je u mali žuti jaglac. Sjela sam do nje i malo s njom razgovarala. Pitala sam je kako se zove i gdje živi. Zatim sam i ja uzela žuti jaglac i veselo zazviždala da se jače čuje. Taj dan provela sam sretno i veselo.

Valentina Zebec 4. b

Filip Perešin 3.a

PRVI IZBOR

Dragi ljudi! Vu knjižnice vam postoji jen super časopis, zove se Prvi izbor. Vu njem vam je sve lijepe. Ima prekrasne stripove, pesmice, igrokaze, slikopriče, rebuse i križaljke, a tek da vidite ilustracije...pa to vam srce gane. Košta same 15 kuna u slobodne prodaje, a 12 kuna za preplatnike. To vam nije niš, samo se odreknete tri dana sladoleda te potrčite u školsku knjižicu. Pazite da vam nešći ne podene nogu te vas prestigne !!!

Ana i Anica, #7.a

PET PRIJATELJA

Sigurno se pitate tko čini pet prijatelja? Otkrit ćemo vam tajnu. Slavnu petorku čine ptero nerazdvojnih prijatelja po imenu Juliann, Dick, George, Anne i vjerni pas Timothy. Povremeno se u tim pustolovinama pojavljuju Jo, teta Fanny, stric Quentin koji borave u Vili Kirrin. Sto da vam kažemo. Četiri prijatelja i jedan veliki pas koji puno jede često putuju, zabavljaju se i

doživljavaju razne zgode i nezgode. Njihova značitelja otvara im nove vidike. Postoji više nastavaka kao npr.: U bijegu, Protiv krijumčara, Na tragu zločina, Na tajnome tragu i puunoo knjiga koje plaču i čekaju na vas. Pomozite im!!! Mi vas ne možemo prisiliti da pročitate knjigu, ali ju barem posudite.

Tu zabavnu, krasnu, zanimljivu, napetu, predivnu i uzbudljivu seriju knjiga napisao je Enid Blyton.

Anica i Ana, #7.a

NOVA KNJIŽNICA

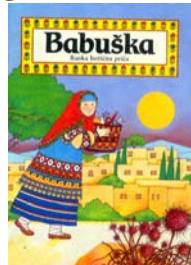
Ove jeseni u našoj školi dočekalo nas je iznenadjenje. Selidba knjižnice. Vrlo stara knjižnica obukla je novo ruho, mnogo ljepše i mnogo prostranije. "Stara" knjižnica preselila se u učionici povijesti. Učenici su pomagali u prenošenju knjiga pa je sve bilo brzo gotovo. Nova knjižnica blistala je kao i mi kad god bismo ušli u nju s namjerom da posudimo koju knjigu.

Ana Novina i Anica Šenjug, #7,a

Moja najgora knjiga

O, knjige, knjige! Ima ih mnogo pa je teško izabrati najgoru. Ja sam se odlučila za «Babušku» to je uska božićna priča. Djeca je čitaju u drugom razredu osnovne škole. Meni je bila veoma dosadna. Pa sam se malo našalila čitajući je od kraja prema početku. Ja ne znam hoće li vam se svidjeti, ali pokušajte je pročitati.

Benko Petra, 5.a

Školska knjižnica bogatija za 245 knjiga

Redovnim načinom, dakle, otkupom Ministarstva prosvjete i sporta u našu školsku knjižnicu ove je školske godine dospjela 81 knjiga za učenički fond. To je tek kap u moru, jer su naše knjige stare i dotrajale te nemamo dovoljno primjeraka novijih lektirnih naslova.

Zahvaljujući tvrtki Coca-cola i k nama je stigao prvi dio planetarno popularne knjige o Harryju Potteru. A za ostale smo se pobrinuli sami, doduše od svih dijelova imamo samo po jedan primjerak. Isto tako kupljeno je još 115 lektirnih knjiga novcima koje škola zaradi iznajmljivanjem prostora. Nadamo se da ćemo uskoro otpisati sve stare i raspadnute knjige, ali nam hitno trebaju sponzori kako bismo ih nadomjestili novima.

Zato smo pokrenuli akciju "Za bogatiju školsku knjižnicu". Učenici su darovali novce prema svojim mogućnostima i evo rezultata:

1. I. a – 300 kn
2. III. b - 295 kn
3. I. b - 280 kn
4. IV. b - 260 kn
5. II. a - 210 kn
6. II. b - 170 kn
7. V. b - 140 kn
8. V. a - 135 kn
9. III. a - 133 kn + 4 lektirne knjige
10. VI c - 130 kn
11. IV. a - 90 kn + 1 lektirna knjiga
12. VII. b – 92 kn
13. V. c - 80 kn
14. VII. c - 75 kn
15. VI. b - 40 kn
16. VI. a - 40 kn
17. VII. a – 10 kn

SKOPLJENO JE 2480 kuna i pet knjiga

SVIMA KOJI SU SE AKCIJI ODAZVALI TOPLO ZAHVALUJEMO! Kupili smo Poštarsku bajku Karelja Čapeka (5 kom), Pismo iz Zelengrada Nevenke Videk (5 kom), Smogovce i Eko Eko Hrvoja Hitreca (po 5 kom), Pinokija Carla Collodija (10 kom), Priče iz davnine Ivane Brlić-Mažuranić.

NAVALITE U KNJIŽNICU

Budući da naše dugogodišnje knjižničarke Ines Krušelj - Vidas dugo nije bilo, naša mala srca poželjela su saznati malo više o njoj, njezinu poslu i životu. Zaskočile smo je 3. listopada 2002. godine u našoj knjižnici s pitanjima. Evo što smo saznale:

Otkad radite u knjižnici?

Od 1997. godine. Prije sam radila kao nastavnica hrvatskog jezika u školi u Donjoj Stubici.

Biste li promjenili posao?

Ne bih. Savršena djeca, kolege. Zadovoljna sam.

Što vi trebate raditi kao knjižničarka?

Prva moja obaveza je

brinuti se o knjigama za učenike i nastavnike. Zatim moram učenike poučiti o knjigama i svim izvorima znanja. U razredima držim satove lektire. Obilježavam u školi određene datume, organiziram gostovanja pisaca i kazališnih družina, odlaske naših učenika u kazalište, kino...

Kako vam se svida nova knjižnica?

Lijepa, ali može biti još ljepša. Pa sama izreka sve govori: «Ljudsko srce nikad zadovoljno nije.»

Kako to da ste uviјek tako ljubazni i nasmiješeni?

Ujutro kad se probudim, dobro pazim da ne stanem na lijevu nogu.

Da li vam je kada dosadno?

Nikad, ne stigne mi biti dosadno.

Kakve knjige djeca najviše vole čitati?

Najviše čitaju lektiru. Ima nekoliko učenika koji čitaju ono što im nije lektira. Meni je žao što ih nema više.

Imate li kakvu poruku za učenike koji dolaze i koji ne dolaze u knjižnicu?

Za one koji dolaze- predložite što biste htjeli čitati, kakve knjige, pa ćemo ih nabaviti! Za one koji ne dolaze- dodite u školsku knjižnicu pronaći ćemo i za vas nešto! Mi se slažemo s ovim porukama i nadamo se da vam čitanje nije gnjavaža i da ne izbjegavate školsku knjižnicu, jer čitanje može biti i zabavno. Čitanje nas oplemenjuje, stoga navalite u knjižnicu i sigurno će se naći nešto za vas.

Intervju vodile Ana i Anica, 8.a te Petra Benko, 5.a

ZABAVNO POUČNE STRANICE

Korisni savjeti

Dosadno ti je? Ne znaš što da radiš?
-Budi koristan, učini nešto dobrog, nešto zanimljivog, nešto COOL!!!
Možeš učiniti:
-pročitaj neku dobru knjigu, neku koja je uzbudljiva, napet savjet: Tajna zmajevog vrtića Hrvoja Kovačevića, Harry Potter J. K. Rowling ...
-ako voliš ljubavne romane i ako se voliš upustiti u maštu ljubavi pročitaj npr. Prsti puni mora Igora Lepčina...
-ako nisi tip za čitanje, upotrebi maštu i učini neki moderni detalj za svoju sobu, kupaonicu, dnevnu sobu.....
-topao ugodaj možeš stvoriti da staviš malu svijeću u morsku školjku. Jako jednostavno. Za romantično osvjetljenje i za morski ugodaj u svojoj sobi.
-još jedan savjet: lonac za cvijeće oboji bijelom akrilnom bojom i pusti da se osuši. Gornji rub oblijepi konopce od jute i na kraju ukrasi jednom velikom ili s više manjih školjkica.

Anita Bosec 7.c

AH, TI DEČKI

Dečki su opsjednuti autima i njihova tema razgovora je često koji je automobil najbolji. Cure nisu samo ljubomorne jedna na drugu već i na automobile. Neki nemaju ni vozačku, a sve bi dali da mogu voziti automobil. Oni o tome maštaju jer bi željeli ispasti glavni frajeri u svom mjestu, a i onda bi se svi komadi palili na njih. Da bi cure ugodile svome dečku, moraju se praviti oduševljene automobilom koji mu se sviđa, a ne smiju izraziti svoje pravo mišljenje o tom automobilu. Cure, klonite se takvih dečkiju.

Ima i takvih koji više pažnje posvećuju curama. Ali oprez: Nisu baš svi od povjerenja. Oni imaju prema svakoj curi različiti stav i različito mišljenje, kao i prema različitim automobilima. Oni u curama pronalaze mane a onda ih ili ostave ili iskoriste. Neki od dečkiju ipak ljubav shvaćaju ozbiljno i ne kane se poigravati svojim osjećajima i osjećajima cure koja im je otvorila svoje srce.

Kao što smo već spomenuli nisu svi dečki isti, jer neki vole da sve cure padaju na koljena pred njima tj. da ih ocjenjuju kao prave ljepotane. Svaki želi ispasti što bolji pred curama. Imaju jednu, a žele hodati sa drugom. Cure se upravo zbog toga ljute na njih, i ostave ih na cijedilu. Dečki se lakše snalaze pa uvijek cure ostaju krive zbog prekida, a neki dečki bez osjećaja kažu kako ga cura nije bila vrijedna jer je on bolji od nje. Svi dečki koji nisu vjerni ogovaraju cure kako nisu dorasle svojim godinama, već su za vrtić. Pa sad ... u toj zrcaci naći srodnu dušu i nije baš lako.

Andrea Hanžek, 5.b

Tanja Bekina 8.c

Da li je dobro učiti strane jezike ? I zašto?

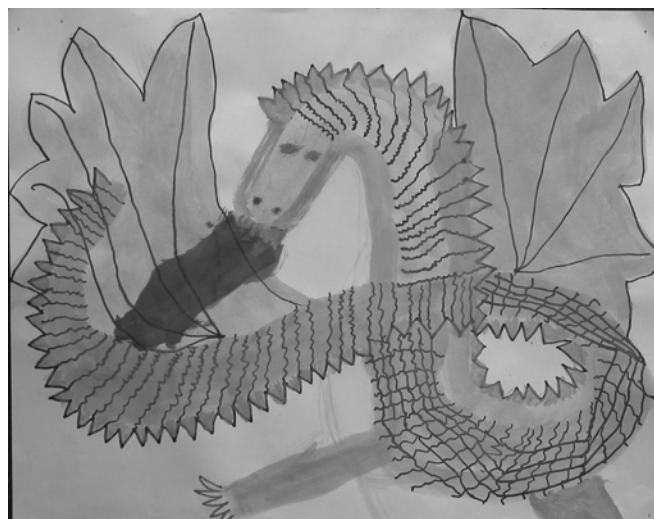
U našoj školi uči se dva strana jezika. Ja učim njemački jezik i istovremeno pohađam privatne satove engleskog jezika. Strani jezici su zanimljivi i volim ih učiti. Jezici obogaćuju čovjeka, korisni su, možeš se sporazumjeti sa ljudima izvan svoje zemlje ići na putovanja, razumjeti što ljudi govore, čitati knjigu, pratiti filmove ... Mislim, da će mi strani jezici pomoći u životu i zato ću ih još većom željom učiti.

Maja Španec 5. b

Ja mislim...

Odrasli puno grijese jer su često nervozni pa nemaju puno vremena za djecu.
Ponekad zaboravljaju da su djeca mala i da ne mogu sve znati.
Trebali bi imati malo više strpljenja!!!

Helena Smrček 3.a

Ana Lešković, 2.r Hum Stubički

Pitanja učenika za Lipin pučkoškolac - odgovara ravnatelj Željko Popović

1. Zašto nema knjige žalbe za učenike na porti?

Nije običaj, barem ja za to ne znam da postoji knjiga žalbe u školama. Naime, škola je vrlo otvorena i uči učenike biti otvorenima i iskrenima. Postoji način na koji učenik može iskazati svoje neslaganje ili nezadovoljstvo s određenim stvarima u školi. To su razgovori s razrednicima na satovima razrednika, razgovor s pedagogom ili pak razgovor s ravnateljem.

2. Što znače pijetlovi u školi?

Naša škola nosi ime Matije Gupca vođe seljačke bune iz 1573. godine. Po dogovoru seljaka pijetlovo pero za šeširom označavalo je početak bune. Iz tih razloga pijevac je prisutan i u nekoliko inačica u prostorima naše škole. Pijevac je kod mnogih naroda pa tako i kod nas simbol buđenja, bunda i muškosti.

3. Zašto nastavnici smiju ostavljati kišobrane pred zbornicom, a učenici ne?

Prostor ispred zbornice namijenjen je isključivo za učitelje. Svi učenici imaju svoje garderobe i tamo mogu ostaviti svoje osobne stvari pa i kišobrane.

4. Zašto u našoj školi nema Turbo limač showa?

Turbolimač show se ne odvija u školi nego u zgradici HTV u Zagrebu. Sve troškove (odlazak autobusom u Zagreb, pokloni za protivničke učenike, učitelje i voditelja, dnevnice i zamjene) plaća natjecateljska ekipa. Kako škole ne stoje baš najbolje materijalno takove troškove obično plaćaju sponzori. Dakle, može se i naša škola natjecati u Turbolimač showu - treba pronaći sponzore. Izvolite.

GLAS UČENIKA**Razmišljanja**

Jednoga dana dok sam šetala po hodnicima, vidjela sam učenike iz sedmih i osmih razreda kako maltretiraju manje učenike. Naravno da su manji učenici slabiji, a veći su jači i hrabriji, no veći učenici nemaju pravo tući manje učenike. Kao za sve probleme postoji i za ovaj problem rješenje. Rješenje ovog problema je razgovor s razrednicom, pa bi nekima čak trebalo dati ukor. Ipak se i neki manji učenici postavljaju na veće učenike pa se oni potuku. Ja mislim da bi u našoj školi trebalo vladati prijateljstvo i ljubav, a ne svađa.

Nikolina Salar, #5.c

U ovu sam školu došla tek ove godine i odmah mi se svidjelo. Na svakom su razredu slikama označeni nastavni predmeti što mi je pomoglo u snalaženju, a nastava se odvija samo ujutro. Mislim da je tako najbolje jer imamo više vremena. U odnosu na bivšu školu ovdje je organizacija nastave mnogo bolja jer sedam sati imam samo kad idem na informatiku. Nemam previše kritika i svaka čast.

Martina Goluban, #7.a

U našoj školi postoji puno problema. Kao prvo, stariji učenici se grozno ponašaju prema maloj djeci, neki učitelji jako viču na nas, a stolovi u učionicama su išarani. To nije nimalo dobro. Trebalo bi kupiti nove stolove za sve učionice. Učitelji bi se trebali popraviti, ali samo neki. Ne bi smjeli vikati, psovati i trebali bi bolje tumačiti nastavno gradivo u školi. Stariji učenici bi se isto trebali promjeniti. Ipak su oni veći od manjih učenika.

Iva Stakor, #5.a

Veći dio škole nije baš sjajan, no ima i prekrasno oslikanih zidova i WC-a. Korisni su i natpsi predmeta na stepenicama. Lakše se nalazi. Glavni pano u školi donosi razne vijesti i novosti, razne crteže iz nižih i viših razreda.

Doroteja Lisak, #5.c

Neki učitelji se ne ponašaju prema djeci kako bi trebali. Viču na njih. Ne ponašaju se prijateljski. Trebali bi više pažnje posvetiti nama djeci. Više objasniti pojedine predmete. Trebali bi više razgovarati s nama o našim problemima. No nekad se lijepo ponašaju, zezaju se s nama i poigraju.

Ivana Moštak, #5.c**PRAVA DJETETA**

20.11.2001.

obilježava se Dan djetetovih prava. Ove smo ga školske godine obilježili izložbom na panou, a obilježili smo i Dječji tjedan. Postoje međunarodne institucije, u svijetu postoje mnoge

udruge koje se bave promicanjem djetetovih prava, zaštitom djece od zlostavljanja. Mnogo je djece koja ne mogu zadovoljiti osnovne potrebe: hrana, odjeća, zdravstvena skrb, školovanje... Djeca su također žrtve rata, te raznih oblika zlostavljanja. Koliko ste vi upoznati s pravima djeteta? Poznajete li Konvenciju o pravima djeteta? Usvojena je 20. studenog 1989. od strane Generalne skupštine Ujedinjenih naroda. Informirajte se o pravima djeteta u vašoj knjižnici, na Internetu, putem dostupne literature. Koja su vaša prava u školi, obitelji?

Marija Labaš, #Sveti Matej

#Uredništvo

djeca imaju pravo
da idu u školu.djeca imaju pravo
izraziti svoje mišljenjeSva djeca slijeta su
jednaka.djeca imaju pravo
na zaštitu jecnikadjete ne smjeđe biti
zlostavljanjaPosebnu skrb treba
posjetiti djeci
bez roditelja.Dom i posebnu negu
treba dorovati djeci
bez buče.djete imaju pravo
na ljubav i negudjete imaju pravo
izabrati svoju
religiju

ZABAVNI TEKSTOVI I HOROSKOP

Horoskop

Ovan- Voliš puno citati o pustolovinama i pustolovima. Ne vjeruješ u bajkice, magiju i čuda. Svi oko tebe trebaju biti ljubavi prema tebi. Sanjaš o snovima koji se malo vjerojatno mogu ostvariti.

SAVJET: Prestani sanjariti!!!

Bik- Mrziš kad te ometaju. Glazba te ispunjava i ona ti je sve. Ni jedan tulum ni party ne može proći bez tebe.

SAVJET: Ne daj se smjesti!!!

Blizanci- Ti si jedna jako šaljiva osoba. Uvijek si vedra, uvijek se smiješ. Ni «psine» nisu za tebe nepoznate. Ti si cool i svi te žeze za prijatelja.

SAVJET: Ostani takva zauvijek!!!

Rak- Ti si «vuk samotnjak». Sve radiš samostalno i najljepše ti je kad si sam. Živiš sam u svojem svijetu.

SAVJET: Zaviri malo u društveni svijet!!!

Lav- Dosadno, dosadno, dosadno, dosadno, to su riječi koje ti često izvikuješ kod kuće. Ti jedva čekaš da dođeš u školu i sa svojim prijateljima luduješ.

SAVJET: Budi kreativan!!!

Djevica- Puno «učiš», čak bi se moglo reći da si štreber. Potpuno si predan Bogu. Ti si tako miran da ti je život često puta dosadan.

SAVJET: Opusti se i uživaj!!!

Vaga- Staromoran si i teško shvaćaš ono novo. Ti bi da je sve kao davno prije; da ima jako malo automobila, da se održavaju stari običaji i radi tako «težak» na selu.

SAVJET: Nove stvari znaju biti dobre.

Prihvati ih!!!

Škorpion- Često si tužan i ništa te ne veseli. Kao da si bezosjećajan, ili hladnokrvan. Ne razumiješ ljude koji se vole smijati, ti ih naprosto mrziš.

SAVJET: Smij se! Smijanje je zdravo!!!

Strijelac- Pun si ljubavi, ali je nemaš kome iskazati. Voliš pričati viceve, ali oni ti nisu bogzna što. Svaki čas izmjenjuješ osobe kojima izjavljuješ ljubav, no baš i nemaš sreće, a ni šarma.

SAVJET: Smiri hormone i ohladi se!!!

Jarac- Ti si pravi filmofil. Stalno visiš ispred televizora. Svaki film, crtić, ili emisiju ti stigneš pogledati. A zaboravljaš školu i posao.

SAVJET: Ugasi TV!!!

Vodenjak- Brbljivost- to je tvoja mana. Kad počneš govoriti teško da te tko god može zaustaviti. Tvoja velika strast je mobitel, bez njega ti je život nezamisljivo.

SAVJET: Uspori malo!!!

Riba- Laži, gluma, vragolije to su tri riječi koje ti jako dobro poznaješ. Često se pravиш važan i uvijek moraš biti naj, naj.

SAVJET: Spusti se na zemlju!!!

Ana i Anica 8.a

JESI LI DRUŠTVEN/A?

- 1.** Najdraža ti je boja:
a) bijela
b) plava
c) crna
- 2.** Želio bi živjeti kao:
a) ovca
b) slavuj
c) tigar
- 3.** Tvoj omiljeni sport je:
a) nogomet
b) tenis
c) svi su dobri
- 4.** Što bi želio biti kad odrasteš:
a) pjevač ili modni kreator
b) političar
c) pisac ili slikar
- 5.** Izaber i mjesto za izlazak s društvom:
a) kino ili kazalište
b) park ili igralište
c) kafić ili restoran
- 7.** S društvom odraslih osjećaš se:
a) nelagodno
b) super, osjećam se starije
c) loše, gotovo ništa ih ne
- 9.** Prijatelj ti predlaže da u subotu odete na malen izlet u šumu...
a) super, naravno da će ići
b) fuj, zar nije mogao izmisli ništa bolje
c) baš lijepo, no da barem idu svi
- 10.** Biti u društvu za tebe je:
a) koma, bolje mi je kad sam sama
b) super, uvijek je zabavno
c) bolje mi je kad sam samo s najboljim prijateljem, no i nije tako strašno

BODOVI:

- 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.**
a) 2 2 3 1 1 2 2 3 1 1
b) 3 3 2 2 3 1 3 2 2 3
c) 1 1 1 3 2 3 1 1 3 2

1 - 9 Ti si vuk samotnjak.

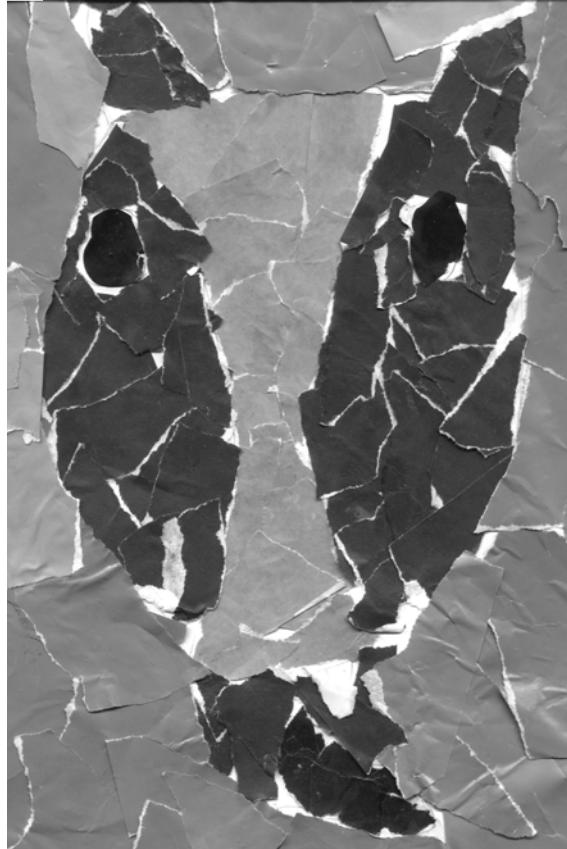
Uvijek si sam i pred društvom bježiš. Sram te bilo!

10 - 24 Ti si osoba koja voli biti u društvu i voli se družiti. Samo tako dalje!

25 – 30 Ti si previše društven . Kad tebe ljudi vide bježe od tebe jer znaju da te se neće lako riješiti. Daj malo uspori!

Psiho test sastavile:
Anica i Ana, 8.a

Ivana Stakor, 4.b

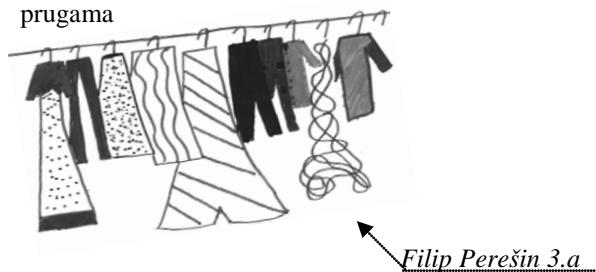

MODNI HITOVI

Proljeće 2003.

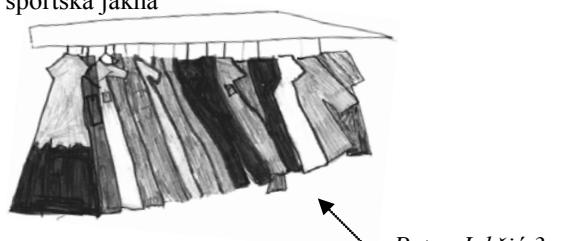
5 top kombinacija u romantičnom stilu:

1. svjetloplava majica, traperice, traper jakna
2. prugasta košuljica, svijetle traperice, bež torbica
3. crna majica, bež hlače, ukrašeni remen
4. bež majica, crvene kapri hlače (ispod koljena) i japonke
5. bež dolčevita bez rukava i bež hlače sa sitnim prugama

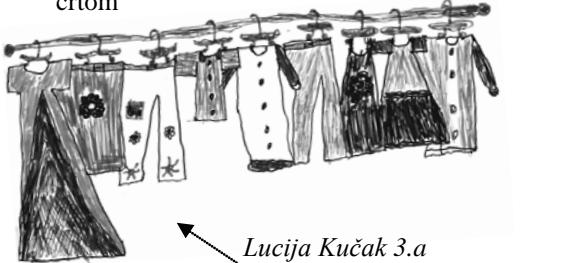
5 top kombinacija u elegantnom stilu:

1. crvena karirana košulja i crne hlače
2. svjetloplava majica, bež hlače, bež prsluk i praktična torbica
3. bež košulja i tamnobež hlače
4. bijela majica bez rukava i tamnobež hlače
5. plava majica, srebrnosive hlače i svjetloplava sportska jakna

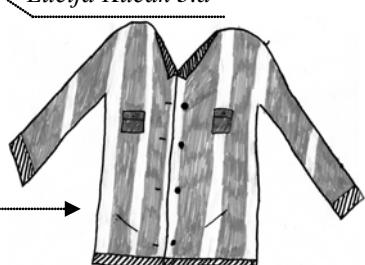
5 top kombinacija u sportskom stilu:

1. bijela majica, bijeli prsluk s kapuljačom i bijele trenirka-hlače
2. tamnoplava trenirka
3. svjetloplava ženska trenirka
4. bijelo-ružičasta majica i kratke ružičaste sportske hlače
5. bijelo-tamnoplava sportska majica i hlače s jednom crtom

Prema prijedlozima iz časopisa OK priredila Ivana Moštak, 6.c

Martin Labaš 3.r. Sv.
Matej

SVIJET GLAZBE

Današnji svijet jednostavno ne može bez glazbe, zapravo svi lude zbog nje. Svi imaju svoje omiljene pjevače i pjevačice, svi imaju svoje naj uzore.

Saznajemo da su naj pjevačice:

Shakira, Pink, Jennifer Lopez, Anastacija.

Grupe: No Angels, Destiny's Child, Atomic Kitten...

Pjevači: Eminem, Enrique Iglesias...

SHAKIRA

Svaki dečko koji je bio u njezin spot «Whenever, Wherever» vjerojatno je požalio što spot traje tri minute. Ta strasna ljepotica već je godinama božica latino zvuka u SAD-u i Južnoj Americi.

PINK

Otkvačena Pink(22) šokira svijet svojim tekstovima, frizurama i ukusa u odijevanju, ali to ju je i dovelo na sam vrh svjetske pop-scene.

ANASTACIJA

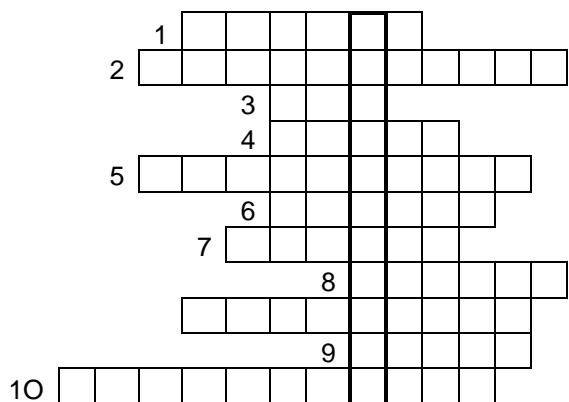
Uspješna pjevačica kojoj se svi dive zbog svog «crnačkog» glasa. Kod obožavatelja joj se svi dive i zbog dobrog odijevanja.

ROBBIE WILLIAMS

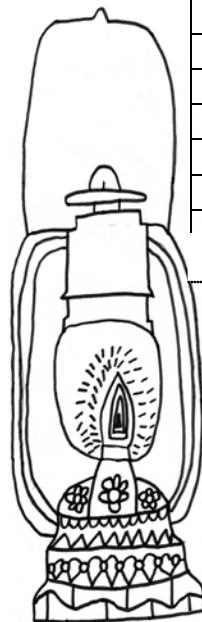
Pjevač koji je svoju prošlost proveo uz droge. No, s vremenom se odrekao teške ovisnosti o drogama i alkoholu.

RAZBRIGA

1. Druga država po veličini u svijetu?
2. Poluotok na zapadu SAD-a?
3. Najdulja rijeka u Africi?
4. Najveći kontinent?
5. Glavni grad SAD-a?
6. Najveća država u južnoj Americi?
7. Država i poluotok na sjeveru Amerike?
8. Država na sjeverozapadu Afrike?
9. Granica između SAD-a i srednje Amerike?
10. Najveća visoravan u Aziji?
11. Najveća rijeka u SAD-u?

M. Slivar 6b

K	A	N	A	D	A	S
O	O	A	R	A	L	A
R	O	O	O	N	O	D
D	E	T	R	O	I	T
I	I	A	E	Z	R	U
LJ	R	W	G	I	A	N
E	E	A	O	R	R	D
R	D	O	N	A	N	R
I	O	W	A	C	O	A

B. Bekina, N. Salar, 6.c

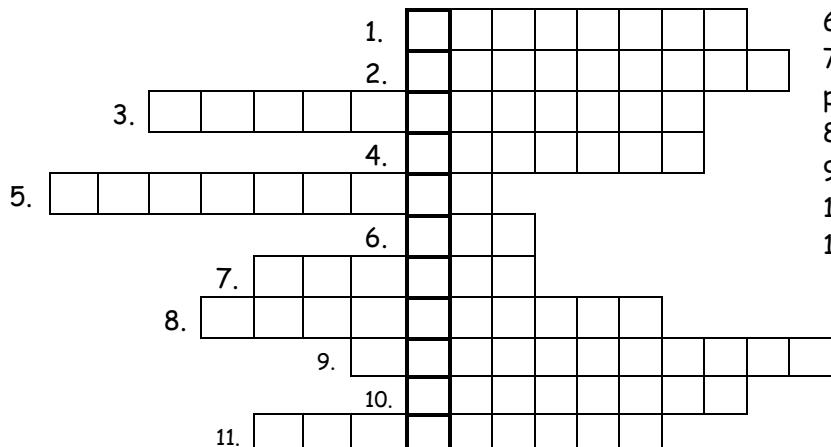
(Rješenje: Colorado)

Od preostalih 8 slova dobit ćeš
ime jedne rijeke u Angloamerici.

← Marko Vreš 3.a

1. Rijeka u Angloamerici
2. Starosjedioci Amerike
3. Reljefna cjelina u Angloamerici
4. Planinski lanac
5. Ford je ...
6. 4. država svijeta (površinom)
7. Organizacija za obrazovanje i zaštitu prirode i kulturne baštine
8. Glavni grad SAD-a
9. Gorje u SAD-u
10. Veliko poljoprivredno područje
11. Najveći ocean svijeta

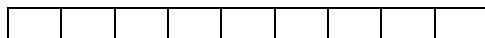
Petra Blagec 6c
Nikolina Šagud 6c

BALET	VALCER
BOLERO	TVIST
DIRIGENT	TANGO
GLAZBA	TAKT
KALIPSON	SAMBA
KAZAČOK	ORKESTAR
KLAVIR	SAMBA
KOLO	RUMBA
KORAK	POLKA
KRAKOVJAK	PLESNI PAR
LAMBADA	OKRET
MAMBO	

← Maja Pelesk 3.r. Dobri Zdenci

G	K	K	O	Č	A	Z	A	K	P	O
L	S	A	M	B	A	T	E	L	A	B
A	D	A	B	M	A	L	E	A	R	K
Z	V	I	R	E	T	S	I	V	T	A
B	A	O	R	A	N	A	G	I	E	J
A	L	R	K	I	B	A	N	R	R	V
M	R	E	O	L	O	K	N	D	U	A
B	R	F	O	R	K	E	S	T	A	R
O	S	P	I	L	A	K	A	R	O	K

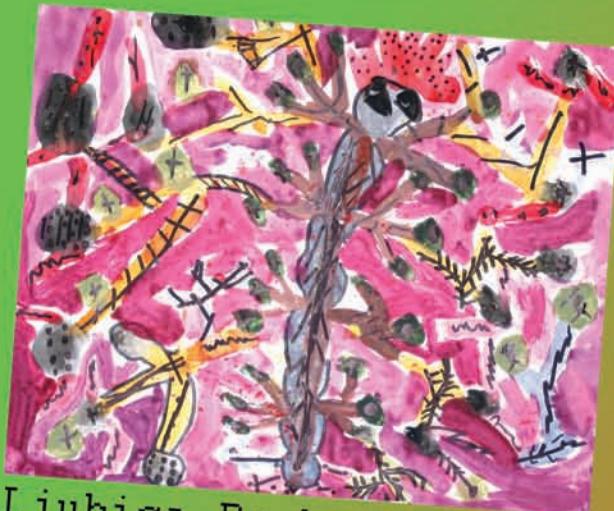

(Odgonetka: Koreograf)

B. Bekina, I. Moštak, N. Salar 6.c

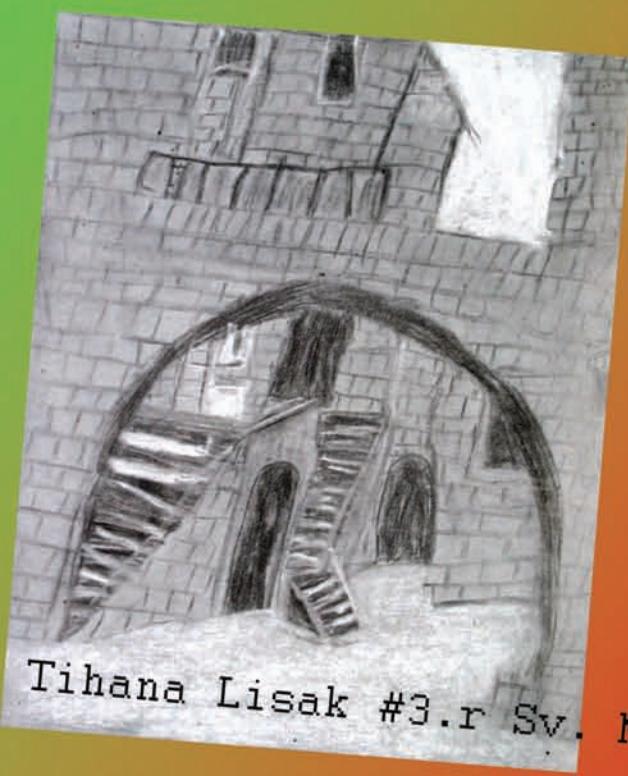
Ivan Krizmanić, #7.b

Ljubica Benko, 1.r
Hum Stubički

Ana Marija Sačer

Tihana Lisak #3.r Sv. Matej

Martin Labaš, 3.4 Sv. Matej